WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 26 1 JULI 1967

25 ct. p. w., losse nrs. 35 ct., België 5 fr.

Diederik Duck SPEELT DOKTERTJE

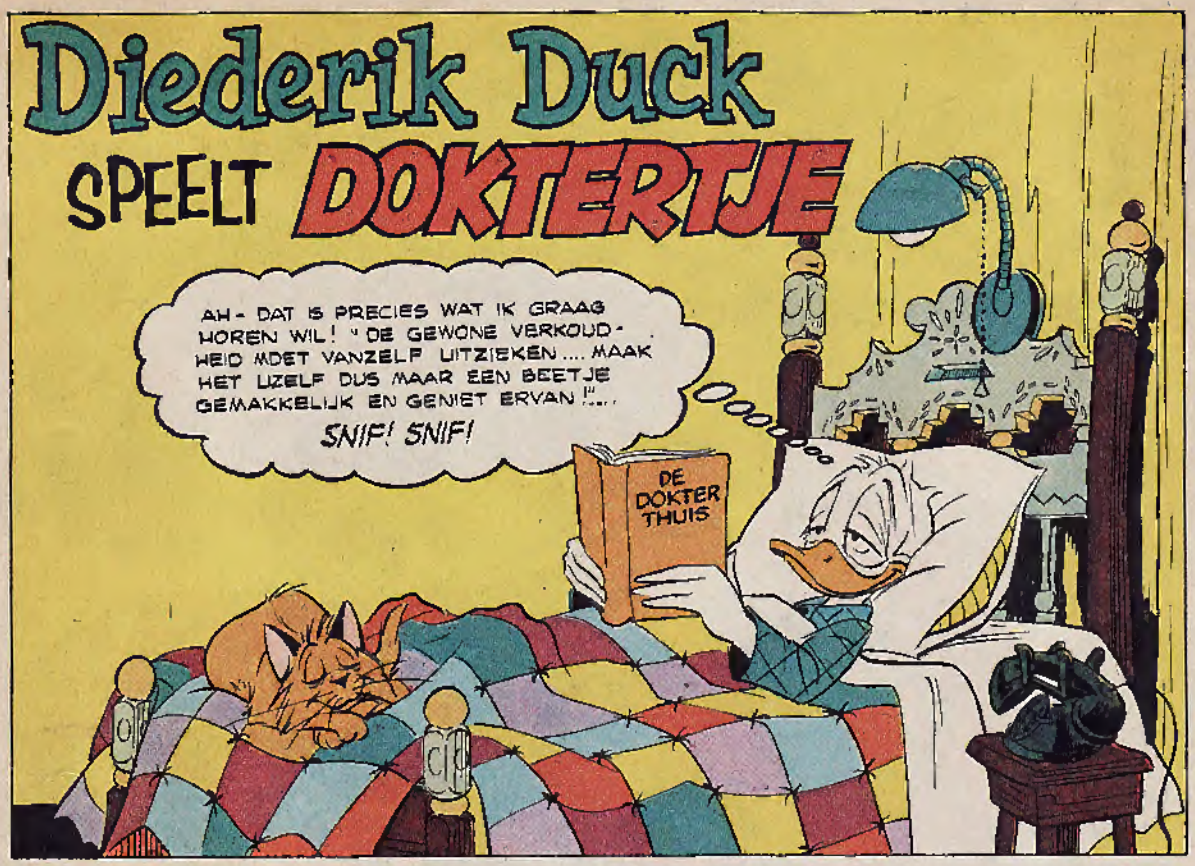

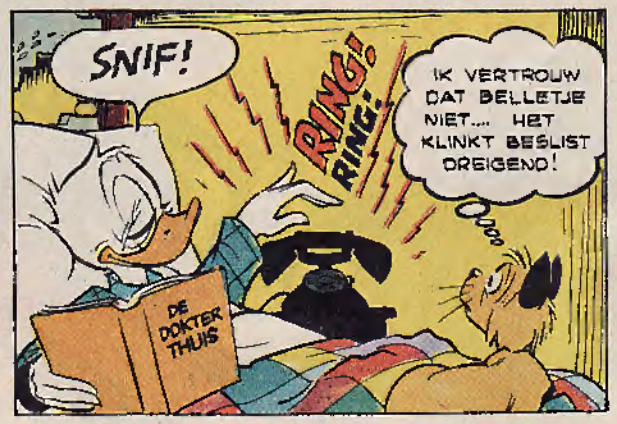

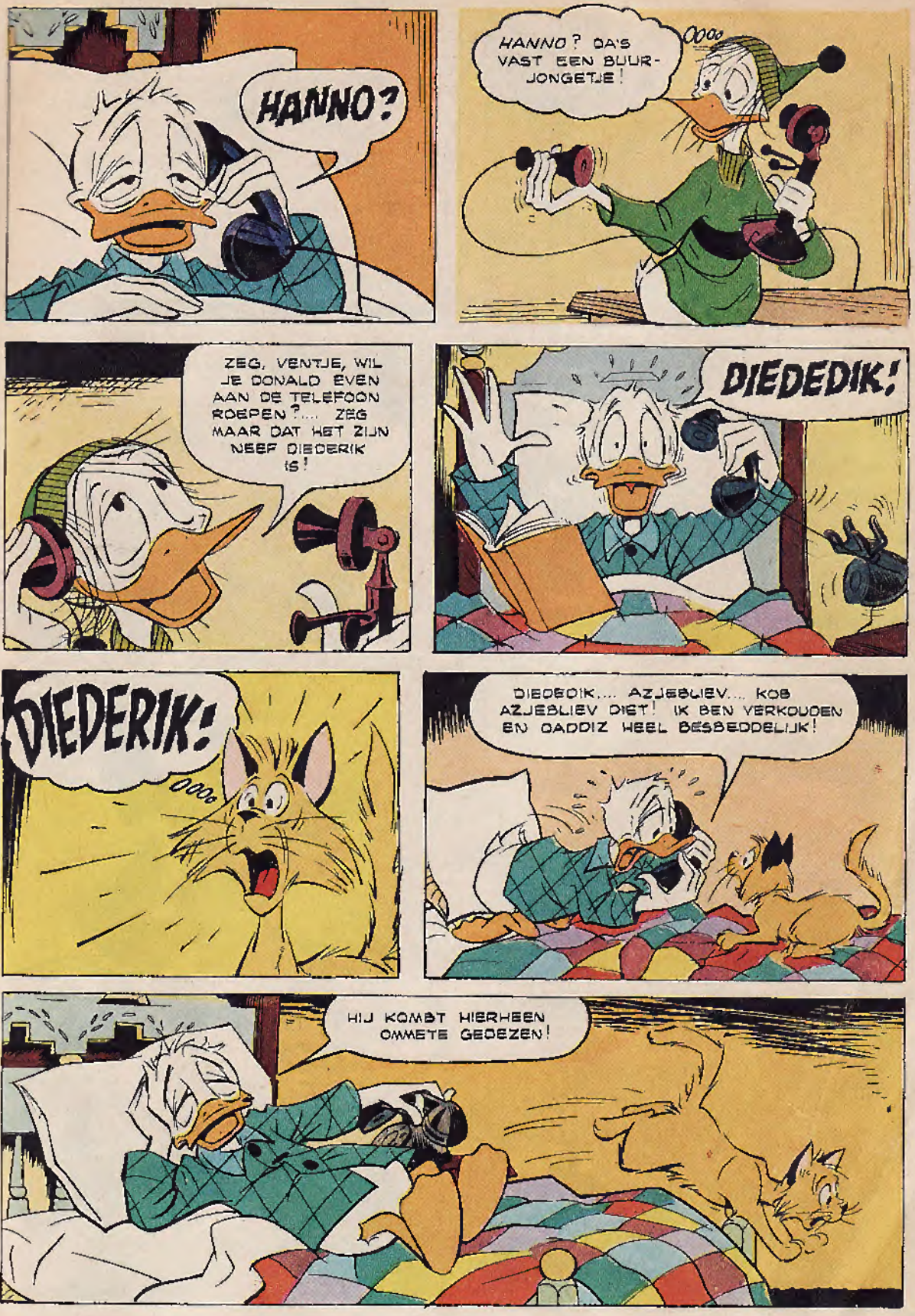
HANNO?
HANNO? DA'S VAST EEN BUURJONGETJE!
ZEG, VENTJE, WIL JE DONALD EVEN AAN DE TELEFOON ROEPEN?.... ZEG MAAR DAT HET ZIJN NEEF DIEDERIK IS!
DIEDEDIK!
DIEDERIK!
DIEDEDIK.... AZJEBLIEF.... KOB AZJEBLIEF DIET! IK BEN VERKOUDEN EN DADDIZ HEEL BESBEDDELIJK!
HIJ KOMBT HIERHEEN OMMETE GEDEZEN!

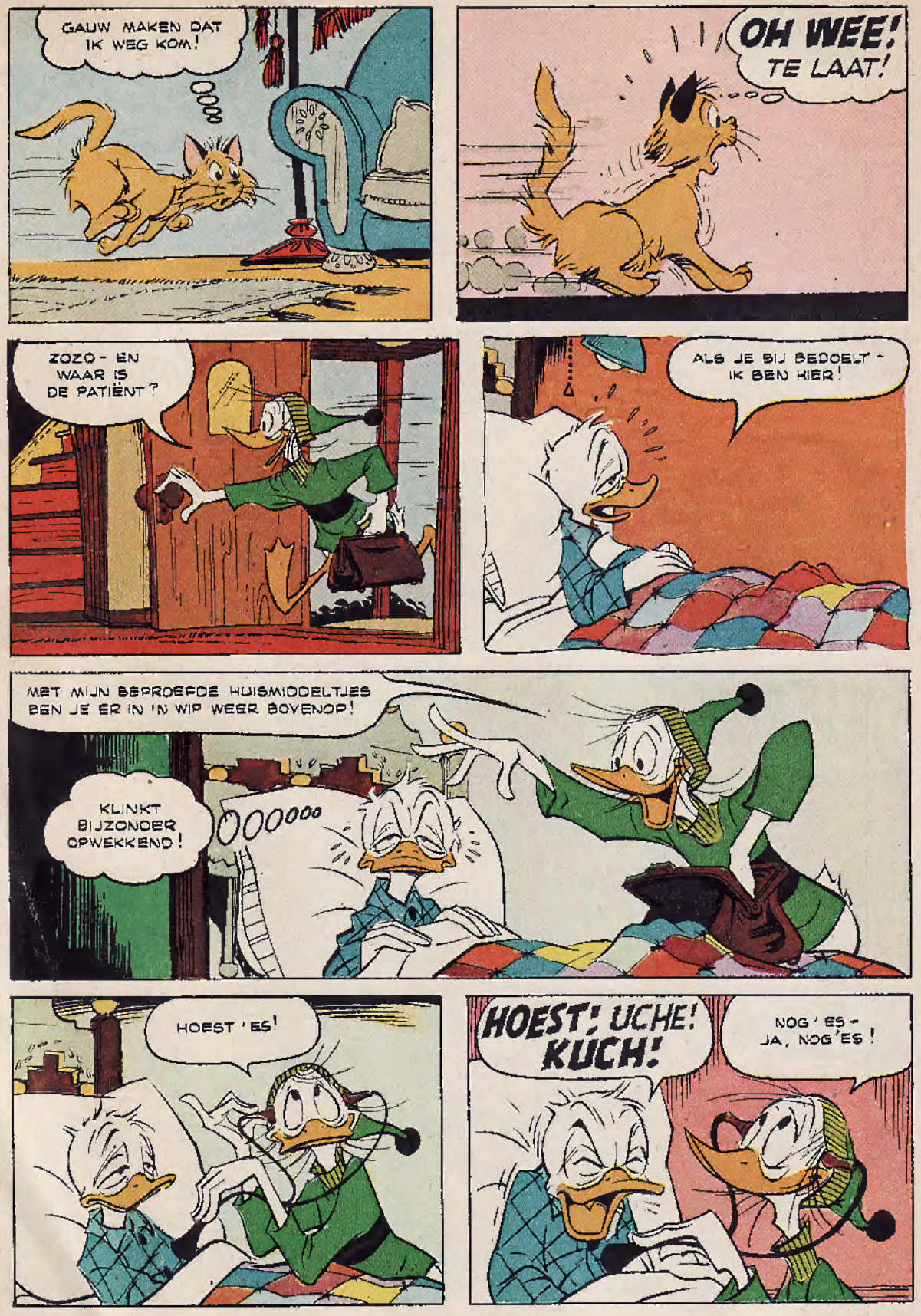
GAUW MAKEN DAT IK WEG KOM!
OH WEE! TE LAAT!
ZOZO - EN WAAR IS DE PATIËNT?
ALS JE BIJ BEDOELT - IK BEN HIER!
MET MIJN BEPROEFDE HUISMIDDELTJES BEN JE ER IN 'N WIP WEER BOVENOP!
KLINKT BIJZONDER OPWEKKEND!
HOEST 'ES!
HOEST! UCHE! KUCH!
NOG 'ES - JA, NOG 'ES!

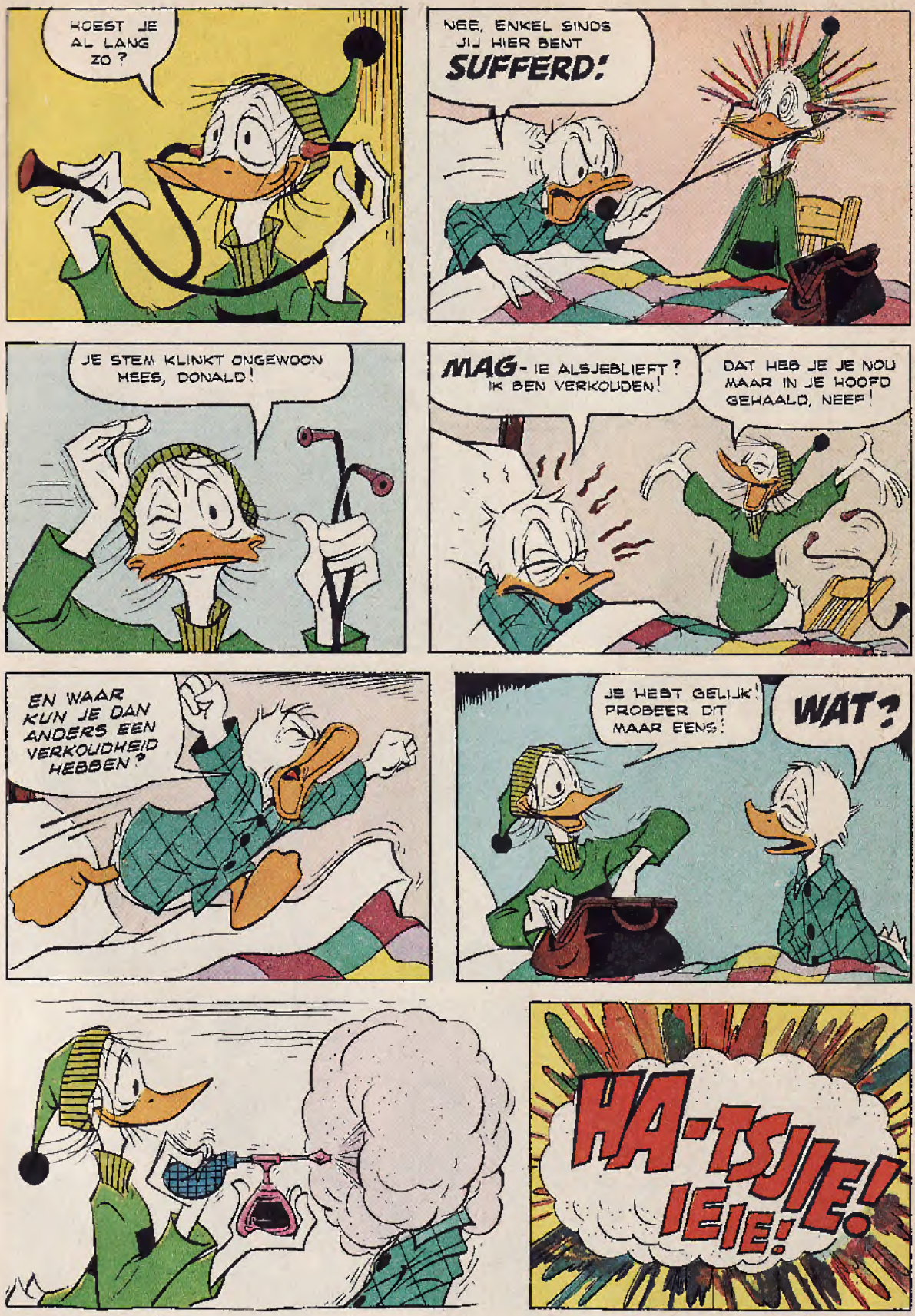
HOEST JE AL LANG ZO ?
NEE, ENKEL SINDS JIJ HIER BENT SUFFERD!
JE STEM KLINKT ONGEWOON HEES, DONALD!
MAG- IE ALSJEBLIEFT ? IK BEN VERKOUDEN!
DAT HEB JE JE NOU MAAR IN JE HOOFD GEHAALD, NEEF!
EN WAAR KUN JE DAN ANDERS EEN VERKOUDHEID HEBBEN ?
JE HEBT GELIJK! PROBEER DIT MAAR EENS!
WAT?
HA-TSJIE! IEIE!

ZEG, ZOU JE JE HAND NIET VOOR JE MOND HOUDEN, ALS JE NIEST ?
IK VOEL ME TE ZIEK OM ME OP TE WINDEN ! IK GEEF HET OP!

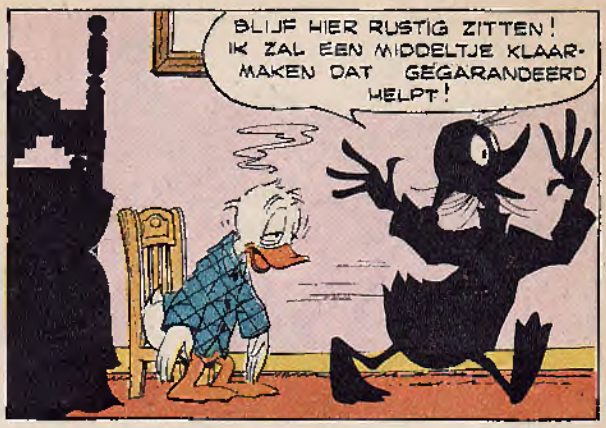
BLIJF HIER RUSTIG ZITTEN ! IK ZAL EEN MIDDELTJE KLAARMAKEN DAT GEGARANDEERD HELPT !

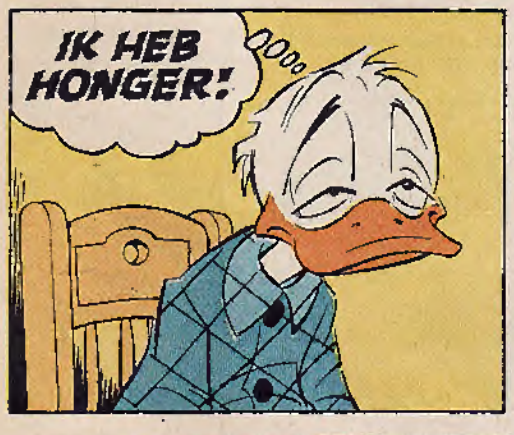
IK HEB HONGER!

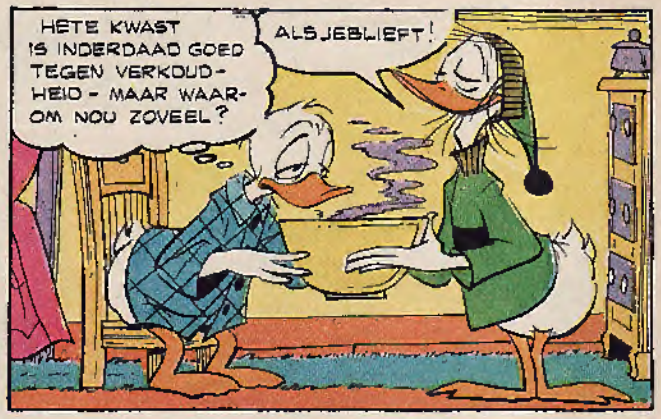
HETE KWAST IS INDERDAAD GOED TEGEN VERKOUDHEID - MAAR WAAROM NOU ZOVEEL ?
ALSJEBLIEFT!

IK ZAL INTUSSEN NOG WAT ANDERE MIDDELTJES VOOR JE HALEN !

JIP!

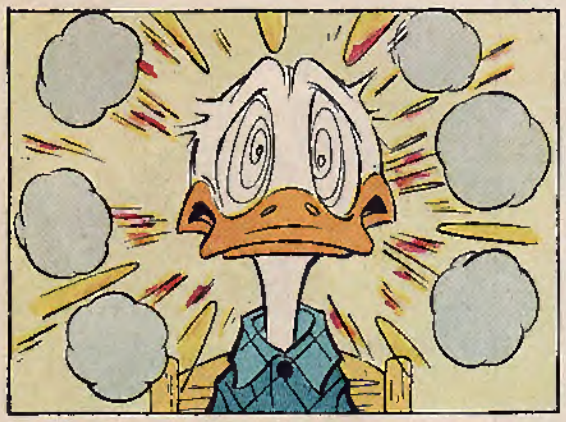

WAT DOE JE TOCH ALLEMAAL MET ME ?
DAT HAD JE NIET OP MOETEN DRINKEN! DAT WAS 'N MOSTERDVOETBAD ! PROBEER DIT MAAR EENS !

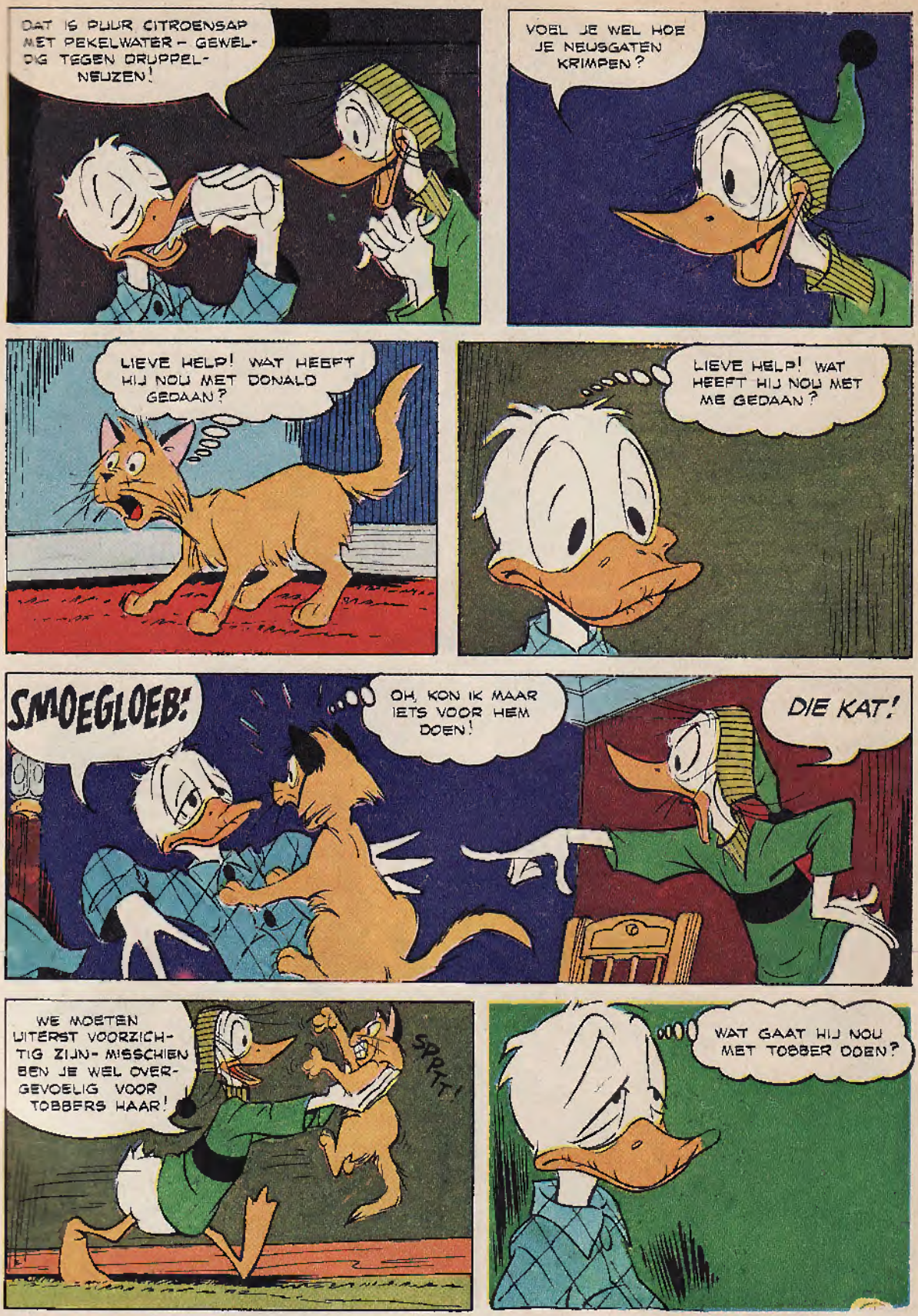
DAT IS PUUR CITROENSAP MET PEKELWATER – GEWELDIG TEGEN DRUPPELNEUZEN!
VOEL JE WEL HOE JE NEUSGATEN KRIMPEN?
LIEVE HELP! WAT HEEFT HIJ NOU MET DONALD GEDAAN?
LIEVE HELP! WAT HEEFT HIJ NOU MET ME GEDAAN?
SMOEGLOEB!
OH, KON IK MAAR IETS VOOR HEM DOEN!
DIE KAT!
WE MOETEN UITERST VOORZICHTIG ZIJN- MISSCHIEN BEN JE WEL OVERGEVOELIG VOOR TOBBERS HAAR!
SPRT!
WAT GAAT HIJ NOU MET TOBBER DOEN?

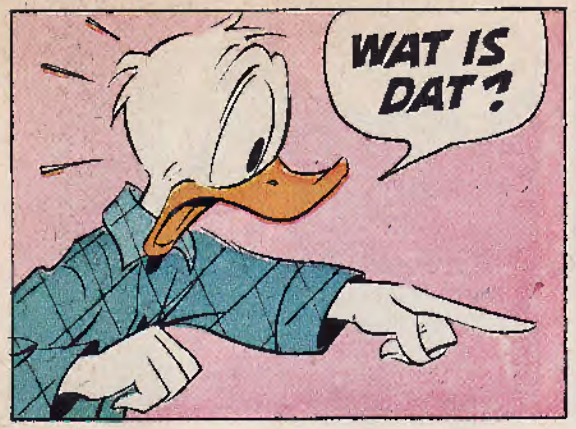
WAT IS DAT?

HERKEN JE JE EIGEN KAT NIET EENS?
DAT ZAL IK HEM BETAALD ZETTEN, AL WAS HET 'T LAASTE WAT IK ZOU DOEN!

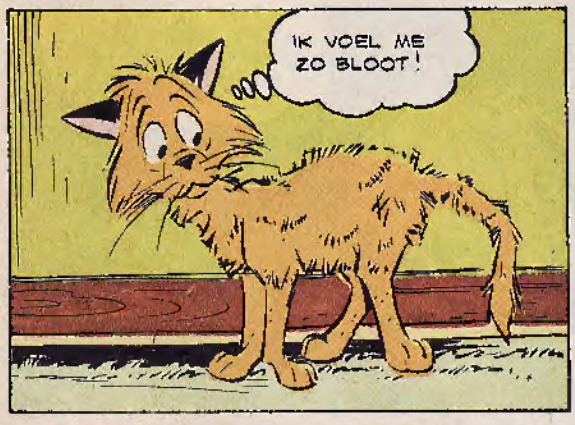
IK VOEL ME ZO BLOOT!

HIJ KAN WEL DOODZIEK WORDEN VAN DE KOU!
NOU, DAN BEHANDEL IK HEM GELIJK MEE!

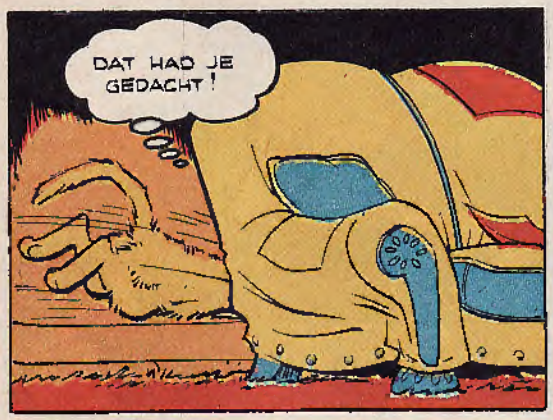
DAT HAD JE GEDACHT!

DOE DAT ZAKJE MET DUIVELSDREK MAAR OM JE HALS EN EET DIT OP!
OEGH!

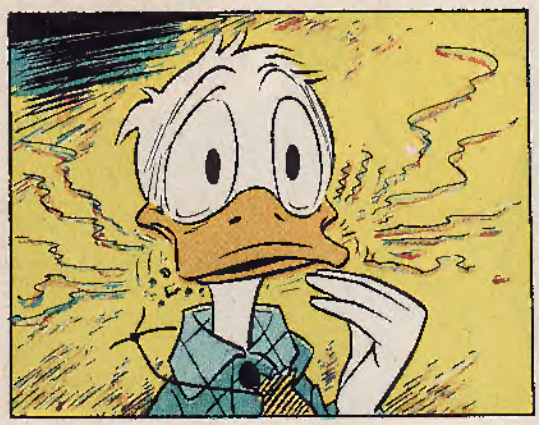

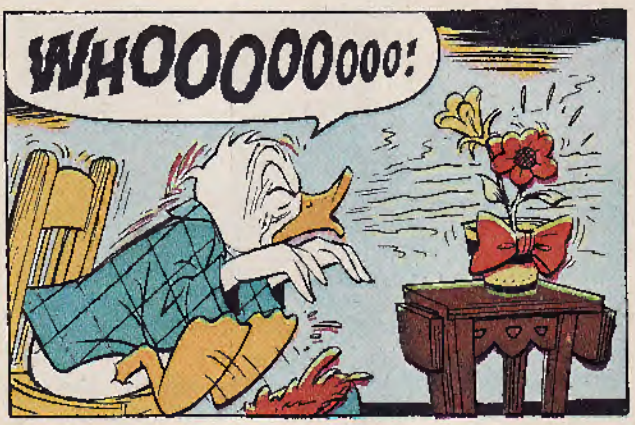
WHOOOOOOOO!

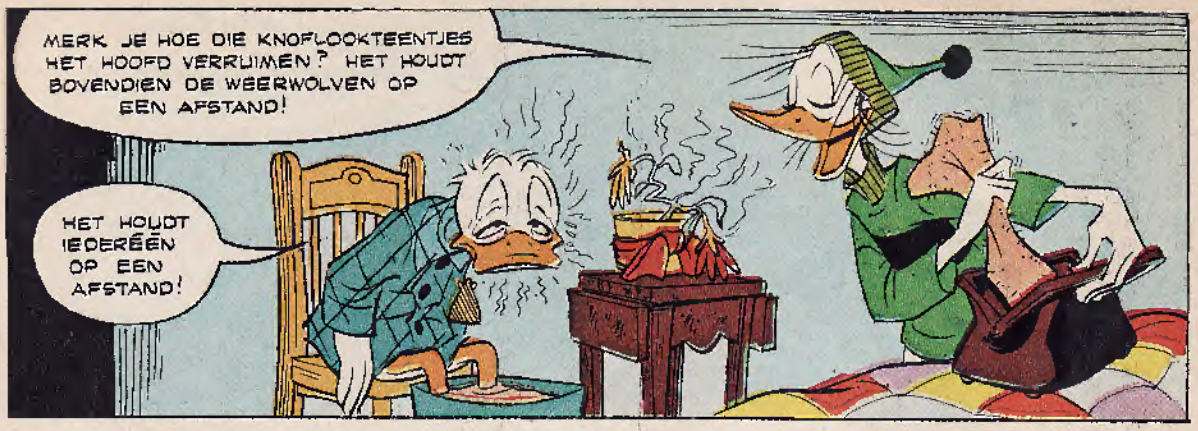
MERK JE HOE DIE KNOFLOOKTEENTJES HET HOOFD VERRUIMEN? HET HOUDT BOVENDIEN DE WEERWOLVEN OP EEN AFSTAND!
HET HOUDT IEDEREËN OP EEN AFSTAND!

EN NU HET OUDE BEPROEFDE RECEPT VAN GROOTMOEDER: EEN DIKKE FLANELLEN DOEK OM DE HALS!

SNUIF JIJ NU MAAR AAN DIE MENTHOLZALF, DAN HAAL IK HET GANZEVET!

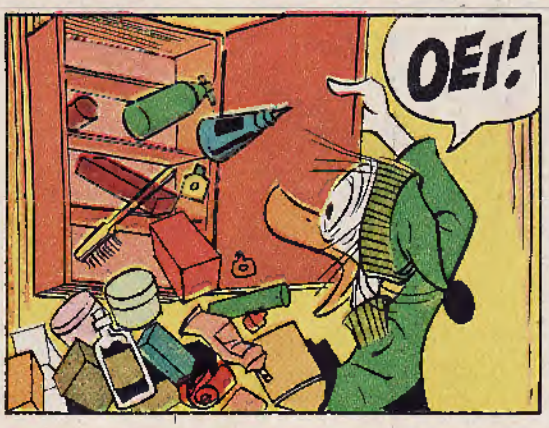
OEI!

HIER ERGENS ZAL TOCH WEL GANZEVET TE KRIJGEN ZIJN!

NOU JA, LEVERTRAAN IS OOK GOED!
LEVER TRAAN

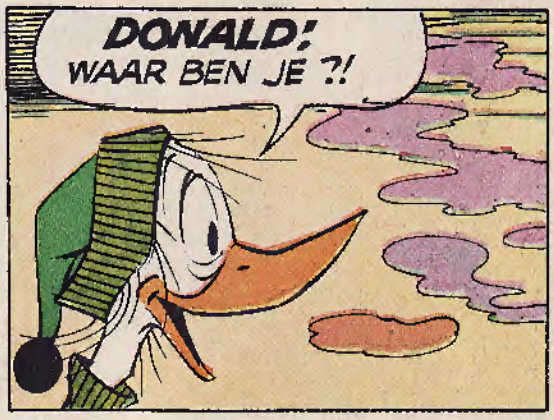
DONALD! WAAR BEN JE?!

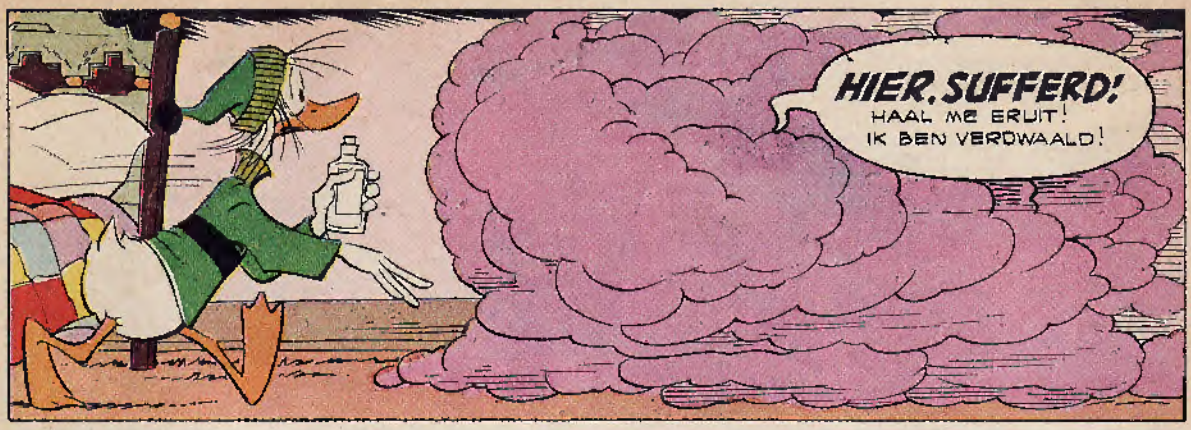
HIER, SUFFERD!
HAAL ME ERUIT!
IK BEN VERDWAALD!

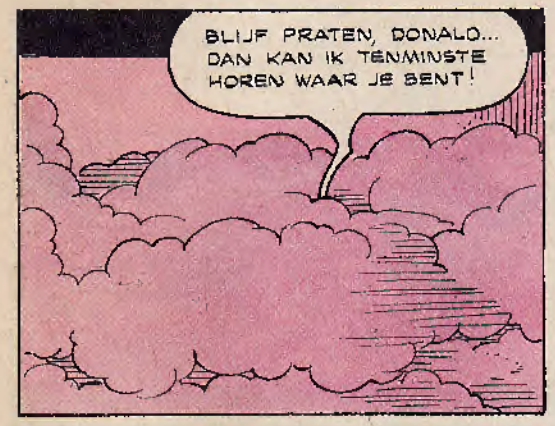
BLIJF PRATEN, DONALD... DAN KAN IK TENMINSTE HOREN WAAR JE BENT!

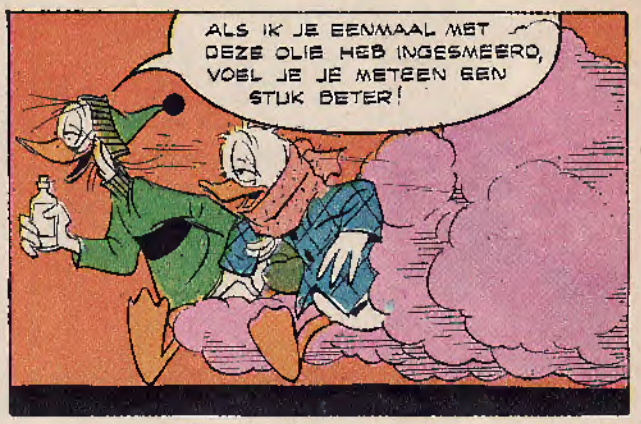
ALS IK JE EENMAAL MET DEZE OLIE HEB INGESMEERD, VOEL JE JE METEEN EEN STUK BETER!

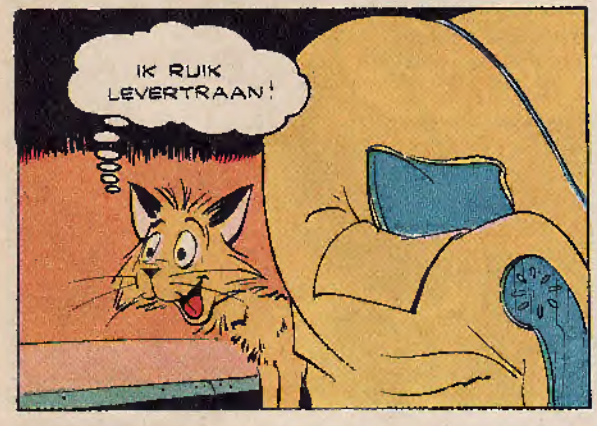
IK RUIK LEVERTRAAN!

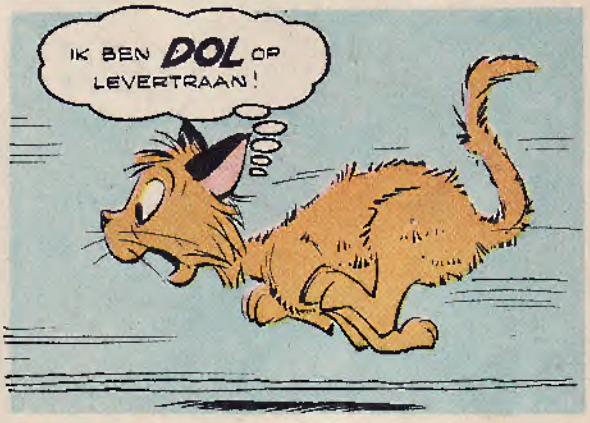
IK BEN DOL OP LEVERTRAAN!

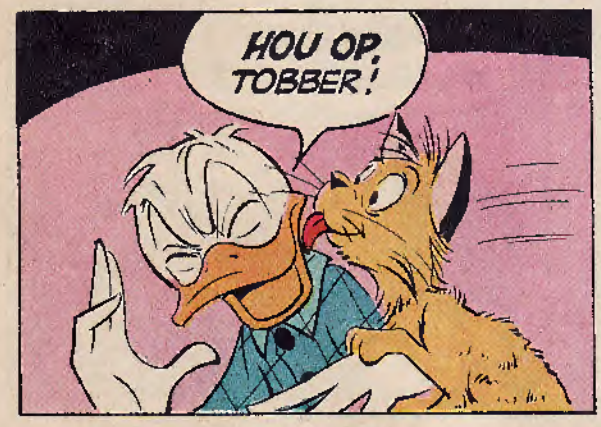
HOU OP, TOBBER!

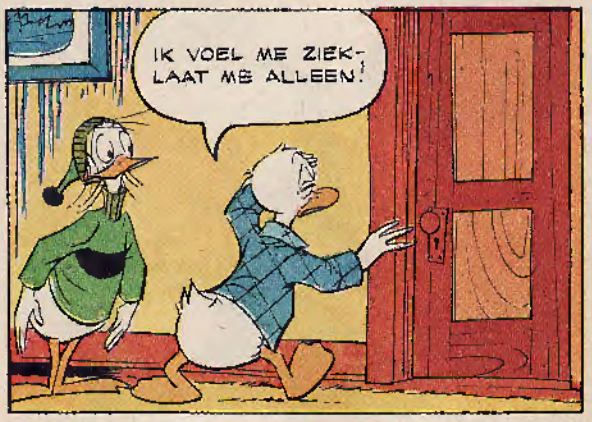
IK VOEL ME ZIEK- LAAT ME ALLEEN!

WLAM!

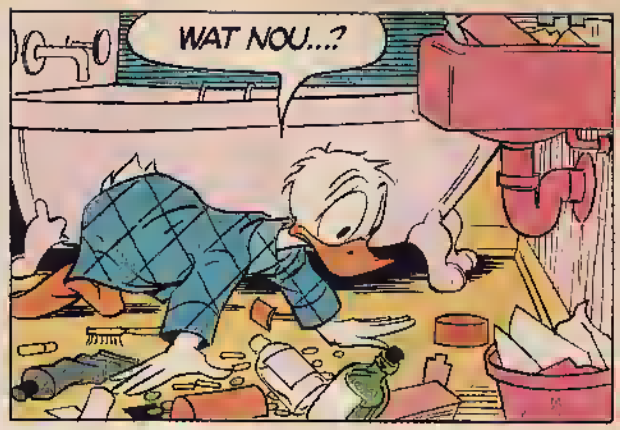
WAT NOU...?

HM! ASPIRINE! DA'S EIGENLIJK HELEMAAL ZO GEK NOG NIET!

JOEHOE! IK BEN WEER BETER! IK VOEL ME GEWELDIG!

ZIE JE WEL- MIJN MIDDELTJES HEBBEN PRACHTIG GEHOLPEN!

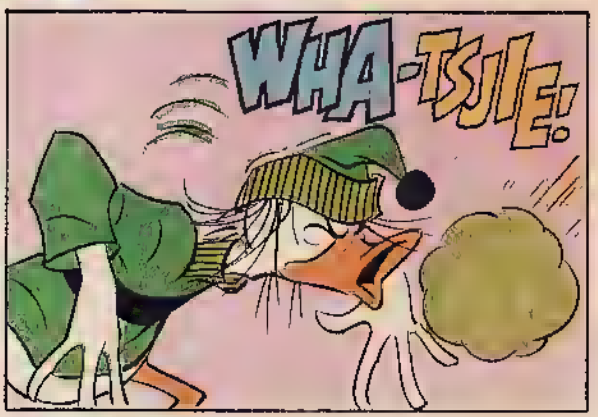
WHA-TSJIE!

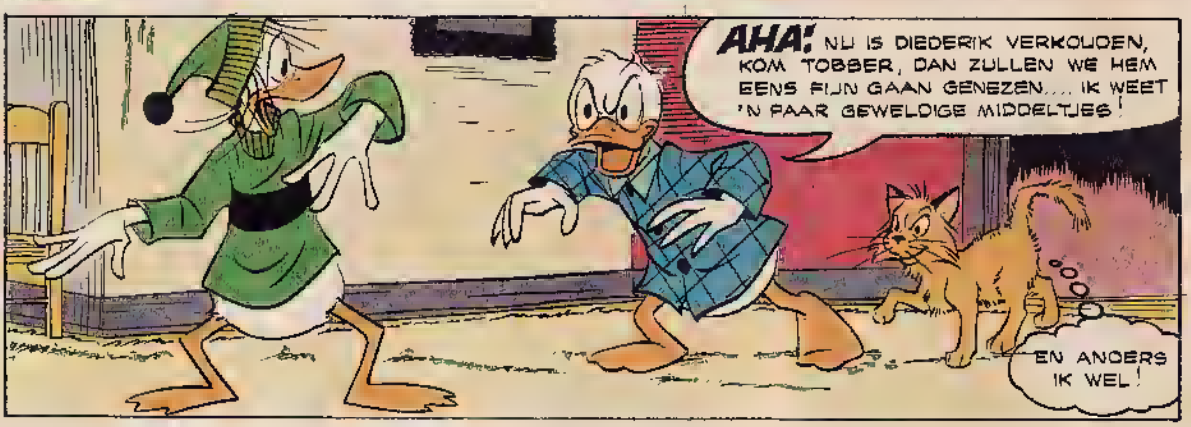
AHA! NU IS DIEDERIK VERKOUDEN, KOM TOBBER, DAN ZULLEN WE HEM EENS FIJN GAAN GENEZEN.... IK WEET 'N PAAR GEWELDIGE MIDDELTJES!
EN ANDERS IK WEL!

Muziek voor paard Andreas

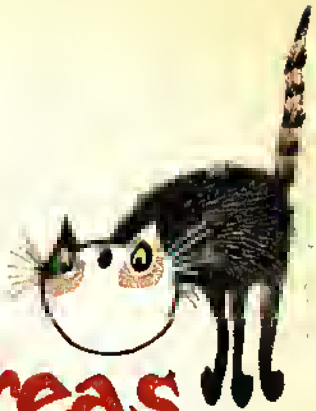

Achter het huis van schillenboer Jopie was een stal en daarin woonde het paard Andreas, samen met Poes Minet. Andreas was wat je noemt een prachtig paard, dat vond iedereen. Maar Andreas zelf kon 't geen zier schelen. „Wat heb ik eraan dat ik mooi ben?" klaagde hij vaak. „Iedere dag moet ik een vieze schillenkar trekken en iedere dag krijg ik slaag met de zweep. Bah! Ik heb het slecht bij Jopie, hoor!" Nu, dat klopte, want schillenboer Jopie was echt een gemene vent. Hij had maar één oog en dat keek nog gluiperig ook en hij maakte altijd met iedereen ruzie.

„Ik wil je niet opstoken," zei Poes Minet op een keer, „maar een mooi paard zoals jij hoort eigenlijk bij een circus! Dan krijg je een tuig om met bellen en een grote gekleurde pluim op je kop. Dát is fijn!" „Ik zou 't best willen," gaf Andreas toe, „maar het gaat niet. Want een circuspaard moet dansen. En dat kan ik niet." „Moet je zorgen dat je 't leert," plaagde Poes Minet. „Hoe dan?" vroeg Andreas somber. „Om te dansen heb je muziek nodig. Muziek uit een radio. En die heb ik ook niet... En dus zal ik mijn hele leven wel voor die vieze schillenkar moeten lopen." En hij snufte eens en nam met een treurig gezicht een hap hooi...

„Jopie heeft een kelder, vóór onder het huis," fluisterde Poes Minet opeens. „Weet je wat ik daar heb gezien?" „Een muis?" vroeg Andreas. „Nee, gekkie!" zei Poes Minet, „allemaal dingen. Dure dingen, Vazen. En gouden ringen. En televisietoestellen. En... en er staat ook een rij radiootjes!"

„Echt waar?" riep Andreas blij. „Zeg, pak jij er dan even eentje." „Ja, ik ben daar een haartje betoeterd!" zei Poes Minet. „Dat durf ik niet, want als Jopie me snapt, geeft hij me een schop. Maar omdat ik hier altijd in het hooi mag slapen, zal ik je toch een beetje helpen. Ik zal... ik zal de grendel voor de deur wegschuiven. Goed?" En diezelfde avond, toen alles donker was en Jopie lag te snurken, slopen ze de kelder binnen en Andreas pakte er stiekem een radiootje weg...

De volgende morgen, heel vroeg al, zette Minet de radio aan en Andreas begon te oefenen met dansen. Nu, eerlijk is eerlijk: hij had er beslist aanleg voor, want het lukte meteen al heel aardig. Hij wilde juist een hele moeilijke huppelpas proberen, toen er plotseling klonk: „Wat voer jij uit?" Het was Jopie en zijn ene oog keek zó gemeen dat Minet meteen wegglipte... „Ik dans, baas," zei Andreas geschrokken. „Ik wil 't net zo goed leren als een circuspaard."

„Hoei-hoei!" grijnsde Jopie, „noem je dát dansen? Een big met krom me pootjes doet 't nog beter! Maar wat zie ik daar? Dat is een radio! Ik dacht al: waar komt die muziek toch vandaan? Dief die je bent! Die radio heb jij uit mijn kelder gestolen. Geef onmiddellijk hier!" „Och toe, mag ik hem nog eventjes houden?" smeekte Andreas. „Ik wil zo vreselijk graag leren dansen."

„Niks mee te maken!" brieste Jopie. „En ik zal jou eens wat zeggen! Een stelend paard wil ik niet in dienst hebben. Ik ga je verkopen. Morgenochtend al!" „O, fijn," zei Andreas meteen, „wilt u mij dan alstublieft verkopen aan een circus? Hè toe..." „Aan een of ander arm circus?" zei Jopie. „Ik ben niet gek! Ik verkoop jou aan degene die het meeste geld voor je biedt. Misschien wel aan de slager. Ja! Die kan dan hondevlees van je maken. Of kattevoer. Net goed! Dan had je maar niet moeten stelen."

„Maar ik wil liever geen hondevlees worden," riep Andreas bang. „Jij hébt niks te willen," schreeuwde Jopie. „Dat is je straf omdat je gestolen hebt. Hahaha!" En hij pakte de radio en stapte de stal uit. Andreas kon wel huilen van verdriet. Had ik maar nooit naar Minet geluisterd, dacht hij. 't Is waar, voor een mooi paard valt het lopen voor een schillenkar niet mee. Maar het is toch duizendmaal beter dan dat ze hondevlees van je maken...

„Help!" klonk het opeens. „Ze wil me opeten! Met huid en haar nog wel! Dóé iets, groot beest!" Vóór Andreas op de grond zat eensklaps een muis. Geen gewone stadsmuis, maar eentje met een veel spitsere kop. „Wat ben jij d'r voor eentje?" wilde Andreas nieuwsgierig weten. „Een veldmuis," piepte het diertje zenuwachtig. „Ik ben verdwaald en nu zit er een kat achter me aan. Alstublieft, red mij het leven!" „Hoe dan?" vroeg Andreas dom. Hij was er met zijn gedachten helemaal niet bij. „Zet me ergens neer waar die kattekop niet bij kan," hijgde de muis. „Schiet toch op!" „Nou, vooruit," zuchtte Andreas. „Je mag langs mijn poten omhoog klimmen en je in mijn ruif verstoppen."

De veldmuis deed het zo vlug als ie kon. „Hihihihi," giechelde Andreas meteen, „je kietelt me! Je jeukt, viezerd..." Hij wilde nog veel meer zeggen, toen Poes Minet kwam binnenrennen. „Ga eens effe opzij, Andreas," commandeerde ze. „Ik zoek een veldmuis en ik ruik hem hier." „Dat bestaat niet," deed Andreas flink. „Hier ben ik alleen en ik ruik niet naar muis." „Mijn neus is anders best in orde," zei Poes Minet snibbig. „En als ik muis ruik, dan ruik ik muis." „En als ik zeg dat er geen muis is, dan is er geen muis," hield Andreas koppig vol. „Nou, van je vrienden moet je 't maar hebben," bromde Poes Minet. „Enfin..." En boos trippelde ze weg...

„Ai-ai," riep de veldmuis meteen, „wat ben ik blij dat jij me gered hebt, zeg. Ik ben zó blij dat ik iets fijns voor je ga doen. Wat wens je? Ik kan namelijk toveren. Ik bén zogezegd een toverveldmuis." „O ja?" zei Andreas, die 't niet geloofde, „opschepper! Als jij kunt toveren dan had je Minet wel weggetoverd. Ozo!" „Ja, hoor eens," zei de veldmuis beledigd, „iemand wegtoveren is 't allermoeilijkste dat er bestaat. Maar eh... gewóne dingen tover ik meteen. Dus — wat wens je?"

„Niks," antwoordde Andreas. Hij dacht er opeens weer aan dat hij de volgende morgen zou worden verkocht. „Vroeger had ik graag

dansen willen leren," zei hij nog. „Maar nu hoeft 't niet meer..." „Dansen?" piepte de veldmuis. „Jij wilt dansen? Dat kan! Let op!" Hij pakte van achter zijn oor een stafje en piepte: „Spring-sprong... Dole-Kole-Mole... Boem-Rang-Kleng... Klaar! Zo, nu ben je betoverd. Fijn, hè? En iedere keer als je muziek hoort, ga je dansen. En niemand zal 't zo mooi kunnen als jij. Nog wel bedankt en tot ziens!" En weg was hij.

Maar Andreas geloofde niet erg dat hij nu kon dansen. En trouwens: wat had hij eraan? Morgen zou hij verkocht worden. Misschien aan een slager die hondevlees van hem ging maken. Hij had zich nog nooit in zijn leven zó naar gevoeld en met tranen in zijn ogen sliep hij in...

De volgende morgen werd hij wakker gemaakt door een gemene por in zijn zij. „Opstaan, luilak!" bromde Jopie, want die was het. „Je bent verkocht!" „Aan de... aan de slager?" vroeg Andreas bang. „Nee," bromde Jopie, „aan de commissaris van politie. Die heeft een extra-paard nodig, want er is vanmiddag een grote parade voor de koningin. Sta op en kom mee!" En Andreas moest naar buiten lopen. Daar stopten twee dikke agenten bem in een vrachtauto en toen werd hij naar een grasveld buiten de stad gebracht. Het ging zó vlug dat hij niet eens tijd had om Minet gedag te zeggen... En op dat grasveld kreeg hij een zadel op en een commissaris met een snor als een walrus klom op zijn rug en reed een paar maal het veld rond. „Mannen," zei hij toen, „ik heb hem eventjes geprobeerd en ik geloof dat het een góéd paard is. Hij doet keurig zijn best en hij is mooi bovendien. Daar zal ik straks eer mee inleggen!"

Andreas werd extra opgepoetst en toen begon de parade. Dat was een lange, zeg! Voorop soldaten met schietgeweren, dan een stoet rijtuigen met boge heren in het zwart erin en tenslotte politie te paard. Andreas zei juist bij zichzelf: „Bij de politie werken is in ieder geval beter dan voor een schillenkar lopen," toen er, precies op het moment dat ze langs het huis van Jopie de schillenboer reden, een muziekkorps aankwam...

„Terupetepum... Terrèteketèt...

door KEES KETTING, illustraties FIEP WESTENDORP

Boem-boem..." Op hetzelfde ogenblik voelde Andreas een griezelig gekriebel in alle vier zijn voeten... En hóé hij ook zijn best deed om netjes te blijven lopen — hij *moest* dansen, of hij wilde of niet. Hij begon als vanzelf in 't rond te draaien en hij walste op zijn achterpoten — eerlijk waar: het was geweldig om te zien. Maar de commissaris vond het helemaal niet geweldig...

„Niet doen!" schreeuwde hij angstig, „ik val eraf! Netjes lopen! Of je krijgt met de zweep!" Maar Andreas danste gewoon door, van de ene kant van de straat naar de andere, op de maat van de muziek... De commissaris had een gezicht zo rood als een zuurstok en hij probeerde zich met handen en voeten aan Andreas vast te houden. Maar 't lukte niet, want opeens... Daar zwiepte hij met een reuzenzwaai van Andreas' rug af, zeilde door de lucht alsof hij van de hoge sprong... padafff! Hij kwam met een dreun boven op het kelderraam van Jopie de schillenboer terecht.

Krák! Tot overmaat van ramp ging hij er nog dwars doorheen ook en je zag alleen nog zijn pet... Lachen dat de mensen deden! Ze gierden het uit! En hoe harder ze lachten, hoe bozer de commissaris keek. „Lelijk ongehoorzaam paard dat je bent!" schreeuwde hij. „Ik zal jou leren! Gehakt maak ik van je! Of soepballen! Ik zal... Wat is dit? Agenten! Hier komen! Ik zie gouden ringen! En tafelzilver! En bontjassen! En radiootjes! En bromfietsen! Ik heb de geheime bergplaats van een inbreker ontdekt. Ik, de commissaris!"

En laat het waar zijn! Jopie de schillenboer was een hele gevaarlijke inbreker. Hij zei wel dat hij er niets mee te maken had, maar dat hielp hem geen steek en geboeid en wel werd hij in de cel gestopt...

„Paard Andreas," zei de commissaris plechtig, „een paard dat danst als het muziek hoort, kan ik niet gebruiken. Maarrrr... zonder jou had ik die inbreker nooit te pakken gekregen. Daarom zal ik je belonen. Jij gaat naar een circus, want daar hoor je thuis. Begrepen?"

Nu, Andreas was verschrikkelijk blij toen hij dat hoorde, dat snapt iedereen. Voortaan kon hij elke dag dansen zoveel als hij wilde en dat deed hij dan ook. Alleen schillenboer Jopie had natuurlijk pech gehad, maar dat was zijn eigen schuld. Dan had hij maar geen inbreker moeten worden...

de kleine Boze Wolf

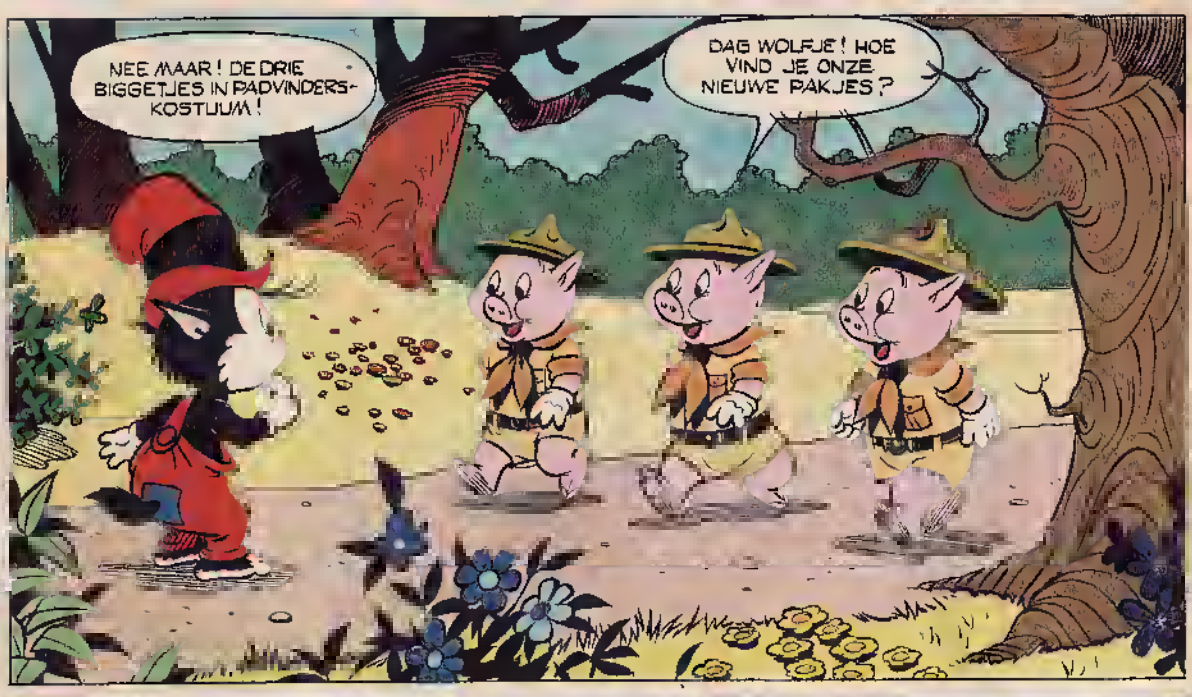

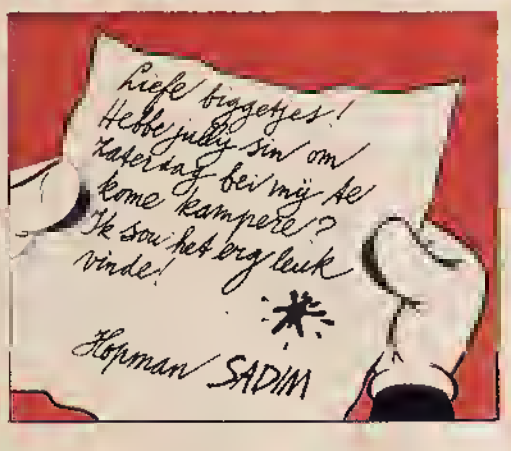

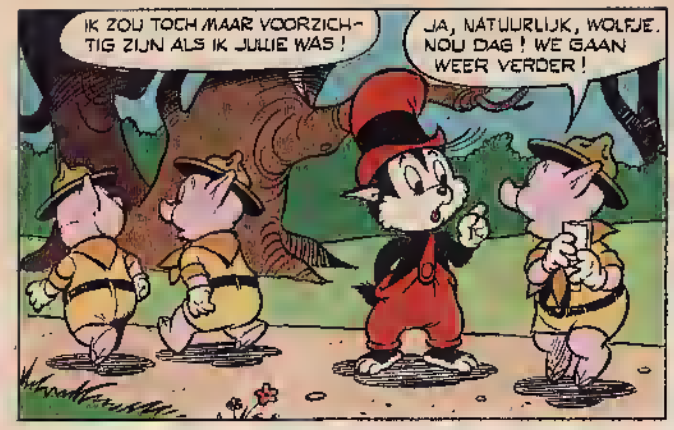
IK ZOU TOCH MAAR VOORZICHTIG ZIJN ALS IK JULLIE WAS !
JA, NATUURLIJK, WOLFJE. NOU DAG ! WE GAAN WEER VERDER !

TOCH VERTROUW IK HET NIET ! DIE NAAM SADIM... SADIM ..! EN AAN WIE DOET ME DAT SLORDIGE HANDSCHRIFT DENKEN ?

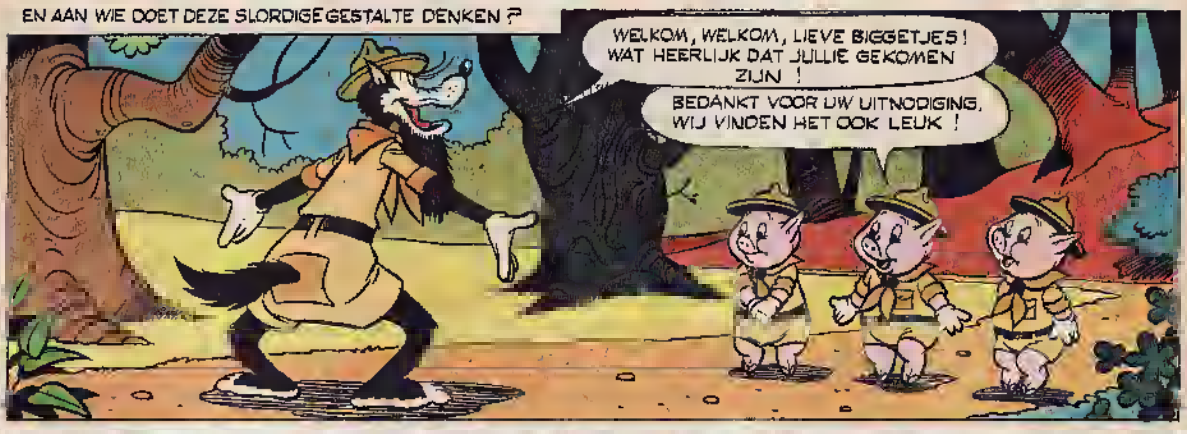
EN AAN WIE DOET DEZE SLORDIGE GESTALTE DENKEN ?
WELKOM, WELKOM, LIEVE BIGGETJES ! WAT HEERLIJK DAT JULLIE GEKOMEN ZIJN !
BEDANKT VOOR UW UITNODIGING, WIJ VINDEN HET OOK LEUK !

ZO, WE BEGINNEN VANDAAG MET EEN KAMPVUUR AANLEGGEN . . .

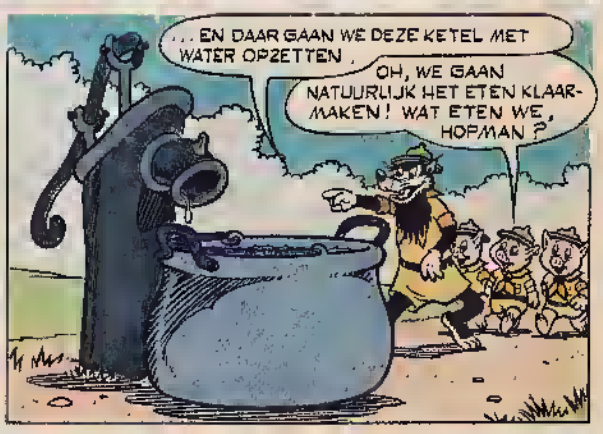
. . . EN DAAR GAAN WE DEZE KETEL MET WATER OPZETTEN .
OH, WE GAAN NATUURLIJK HET ETEN KLAARMAKEN ! WAT ETEN WE, HOPMAN ?

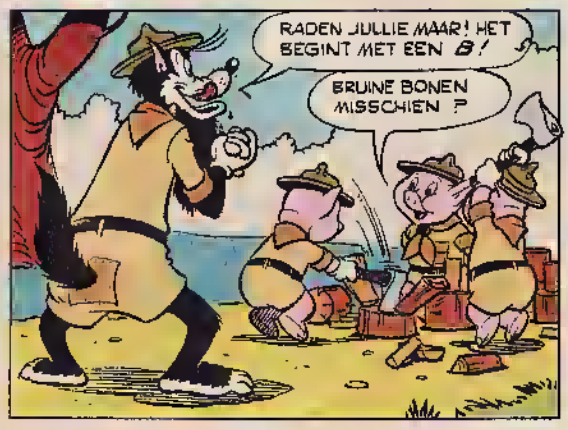
RADEN JULLIE MAAR ! HET BEGINT MET EEN B !
BRUINE BONEN MISSCHIEN ?

NEE, VEEL LEKKERDER !!
BLOEMKOOL ?
BAM !?
BIETJES ?

BRUSSELS LOF ?
BOERENKOOL?
BROODPAP?
JULLIE RADEN HET TOCH NOOIT . HET ZIJN . . .

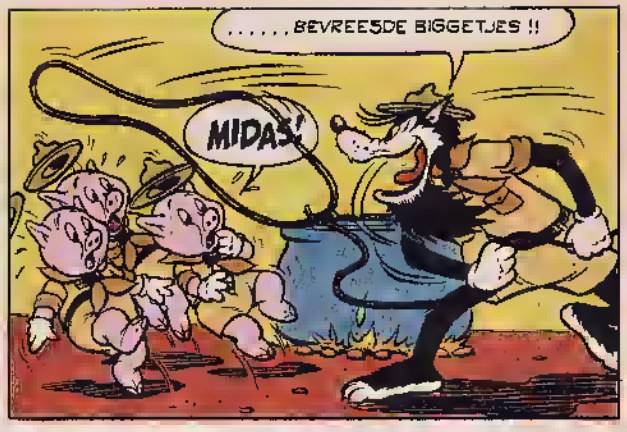
. . . . . BEVREESDE BIGGETJES !!
MIDAS!

JAJA, IN HOOGSTEIGEN PADVINDERS-PERSOON!
DAT HADDEN WE KUNNEN VERWACHTEN! ZOIETS GEMEENS KAN ALLEEN JIJ BEDENKEN !

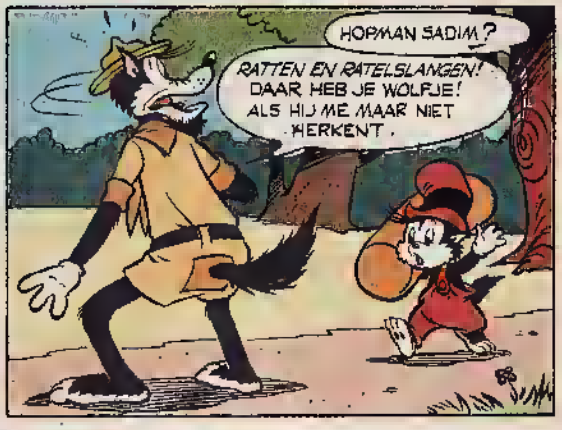
HOPMAN SADIM?
RATTEN EN RATELSLANGEN! DAAR HEB JE WOLFJE! ALS HIJ ME MAAR NIET HERKENT .

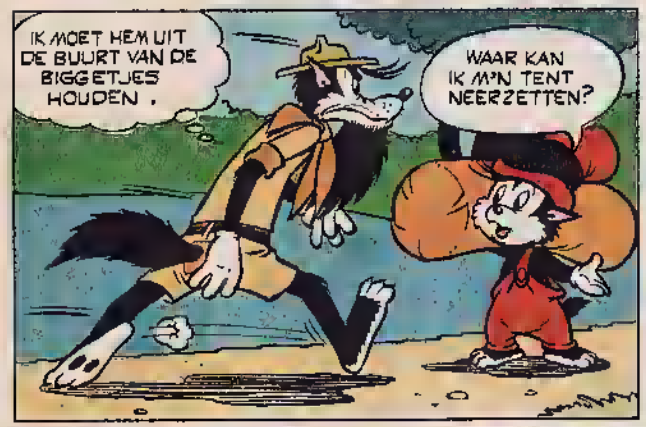
IK MOET HEM UIT DE BUURT VAN DE BIGGETJES HOUDEN .
WAAR KAN IK M'N TENT NEERZETTEN?

HIER, VENTJE ! DIT IS EEN MOOI PLEKJE .
WILT U ME EVEN HELPEN MET MIJN TENT ?

ZEKER VENTJE . OOK EEN HOPMAN DOET GRAAG EEN GOEDE DAAD .
HIHI , HIJ HERKENT ME NIET .
OOOP

ZO , MET DIE SCHEERLIJNEN ZET JE NU DE TENT VAST .

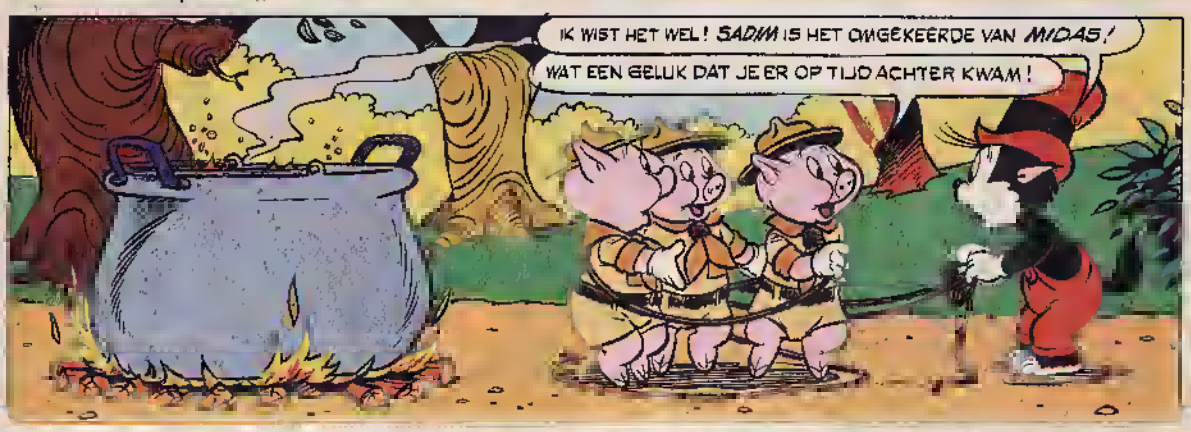

MIDAS KRIJGT TOCH IETS TE ETEN . . .

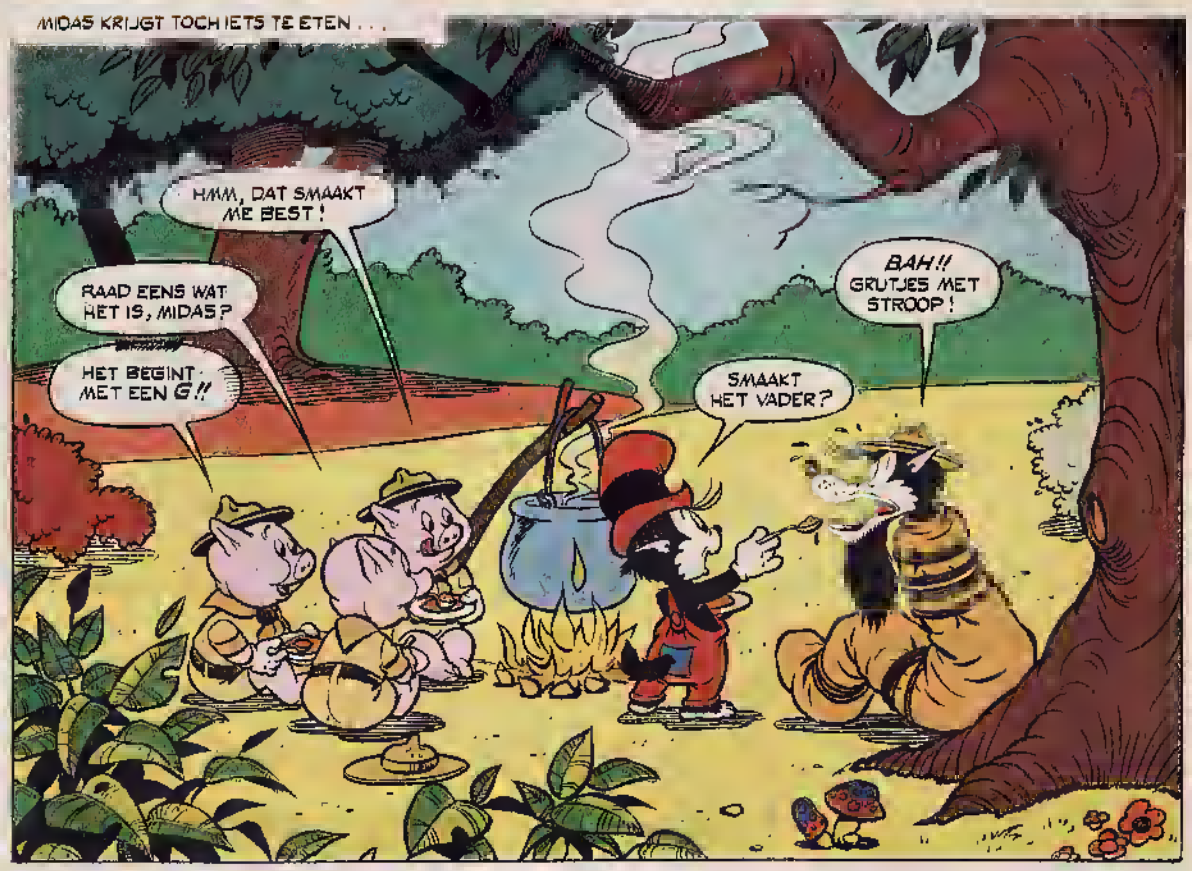

Het hippe meisje hiernaast rinkebelt op een eigengemaakte tamboerijn. 't Is helemaal niet moeilijk am er zelf een in elkaar te zetten. Je knipt gewoon uit een groot stuk karton een mooie ronde schijf, prikt een stuk of zes gaatjes vlak langs de rand en hangt dooroan (oan een draodje) telkens een klein belletje. Zoek een paar tel gekleurde linten en maak die er voor de versiering aan vast en klaar is je „echte Italiaonse tamboerijn"!

Een snaarinstrument hoort er ook bij! We kiezen hiervoor een theekistbas, die 't gemakkelijkst door een handige jongen gemaakt kan worden. Spijker een lange smalle plank achter in het midden tegen de kist. Een stuk waslijn doet dienst als snaar en je spijkert de „snaar" boven aan de smalle lat en laat hem over een plankje (zie tekening) naar beneden lopen, waar hij weer vastgespijkerd wordt. Door je vingers op de draad tegen de hals te drukken en dan te verplaatsen krijg je verschillende tonen.

Neem een leeg conservenblik en twee stukken oude binnenband. Span de stukken rubber over de boven- en onderkant van het blikje an rijg ze met veters of touw aan elkaar vast, zoals op de tekening. Trommel met houten stokjes, dan krijg je de mooiste klank. Roffelen maar!

POP

BIG

ditte en datters

Donald Duck

flessofoon

In melkflessen zit muziek! Heb je dat nog nooit gemerkt? Zet er maar eens een paar op 'n rijtje en vul de eerste helf met water, de tweede met iets minder en zo nog een paar. Wanneer je met een lepel nu tegen de holzen tikt... hoor je muziek!

TOET

PLINK

TING

. . . VREEMd!

Deze jonge beatle zit op een heel raar instrument te spelen. Hij heeft het zelf gemaakt uit een heleboel oude en nu vraagt hij zich af hoeveél verschillende instrumenten er wel in verwerkt zijn. Weet JIJ het? Goed opletten en zoeken, en pas als je het weet, mag je naar de oplossing (ergens op de pagina) kijken.

tuuuuut

oom donalds brievenbus

postbus 497 amsterdam

Bibabeleeba y ab yeab!! Daar zijn we dan in een heel lawaaiige briovenbus. Ik prebeer onder 't lezen een beetje mee te dansen, maar dat lukt me niet erg, heer! Ik raak telkens met m'n peten in de war on Kwik, Kwek en Kwak lachen zich naar! Maar zij kunnen 't eek zo geed! Misschien werden ze later neg wel 'ns „The swinging Duckies", wie weet? Neu, ik hoh liever dat ze geed leren zeals *Marijke van Stigt*, die zit al in de derde klas! *Tini Kits* uit *Harkstede* vindt Pipe de olewn zo moei! Ik moet eok altijd versehrikkelijk em hem lachen en de neefjes eek! *Tony van Wechem* uit *Haartem* schrijft me dat hij ze heudt van heksen en veeral van Mikmak! Neu, pas maar ep dat je er geen tegenkemt, Teny! Ze zijn helemaal niet ze aardig! Eerlijk gezegd kan ik ze niet uitstaan. (Ik hoep maar dat er geen heks is die dit teevallig leest, anders krijg ik vast last met haar! Ik ben al 'ns een keer in een geit veranderd!) Yeah yeah! En hier heb ik weer een brief van *Jelanda Mens* uit *Apeldoorn* en *Lidy Kempers* schreef me samen met haar *Eindhovense* vriendinnetje *Agnes Weijmer* dat ze Donald Duek „hartstikke" leuk vindt! *Arie, Lenie* en *Anna van Vliet* uit *Nederhoven*, zijn jullie al verhuisd? *Nelleke v. d. Elst* nit *Hillegom* zegt dat ik de neefjes plaag! Nou, dat is helemaal niet waar! De neefjes plagen MIJ juist! Ik denk dat alle kinderen me daarin wel gelijk geven, of niet sems? Fijn dat je je verjaardagskaart meei vend, *Nita Smit* uit *Almelo*! Zerg maar dat je gauw weer jarig bent, want dan krijg je er neg een! Wat heb je een meoie naam, *Marian l'Ecluse* uit *Diemen*! yeah! Ik heop dat je hreertje gauw leert sebrijven, want ik wil hest graag 'ns oen brief van hem hebben! Nu doe ik neg vlug even de groeten vaan *Jannie Preuter* uit *Rijssen* en dan ga ik! Dag! *Oom Donald*

VOLGENDE WEEK...

Volgende week iets nieuws! Geen gewone Ditjes en Datjes, maar Ditjes en Datjes van Disneyland!! Een bonte plaat waarop je kunt zien hoe een bepaalde stripfiguur is ontstaan en gegroeid. Eén keer in de vier weken kiest onze tekenaar zo'n bekend figuurtje uit en hij is begonnen met Mickey Mouse!

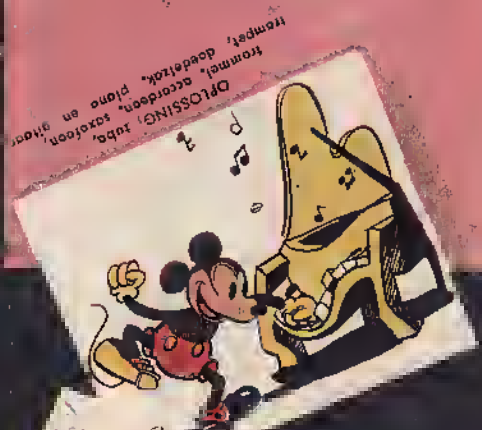

YEAH!

KNAK KNAK en de KNOKKERS

Kwik, Kwek en Kwak

HIPPE HERRIE

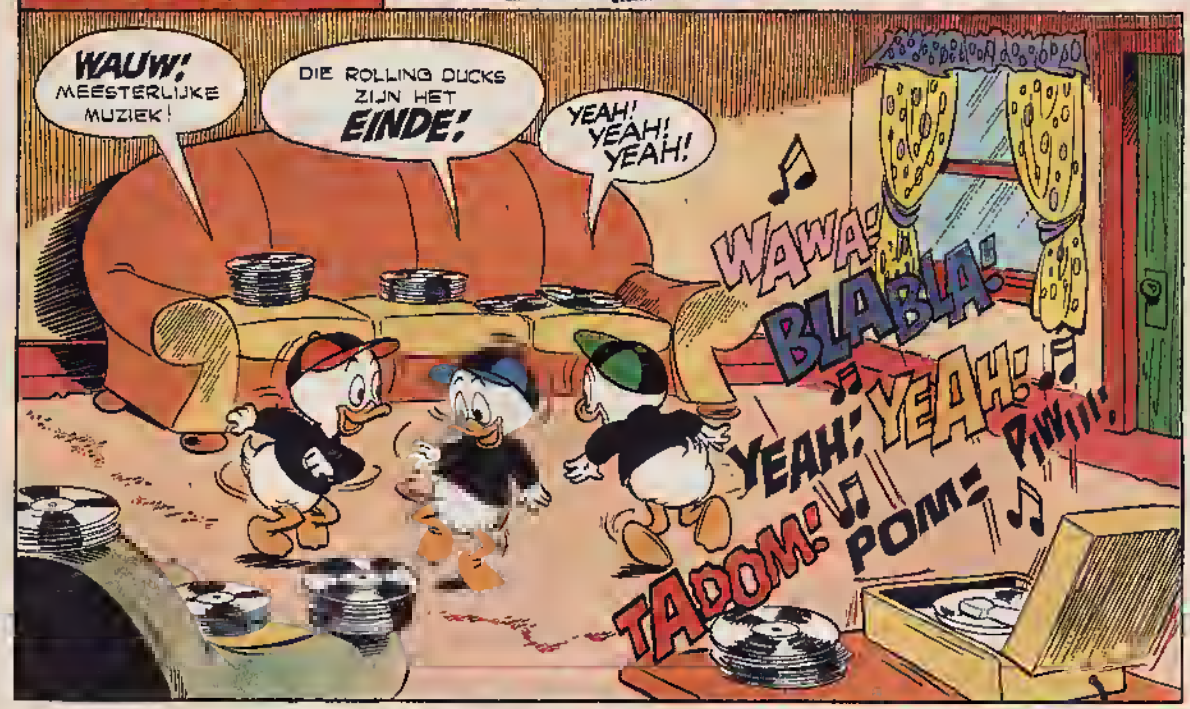

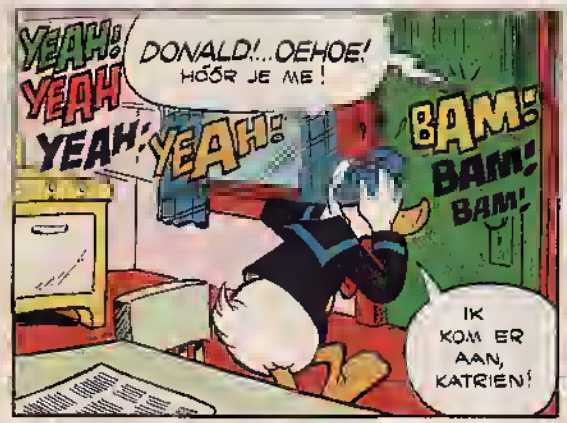

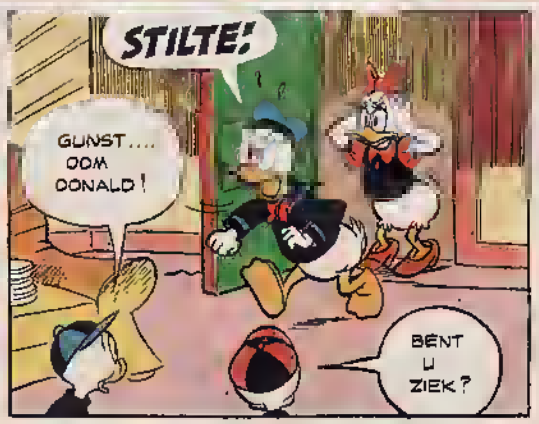

NEE... NOG NIET! MAAR ZET ONMIDDELLIJK DIE VERSCHRIKKELIJKE PLAAT AF!
NATUURLIJK, OOM DONALD!
U HOEFT NIET ZO TE SCHREEUWEN!

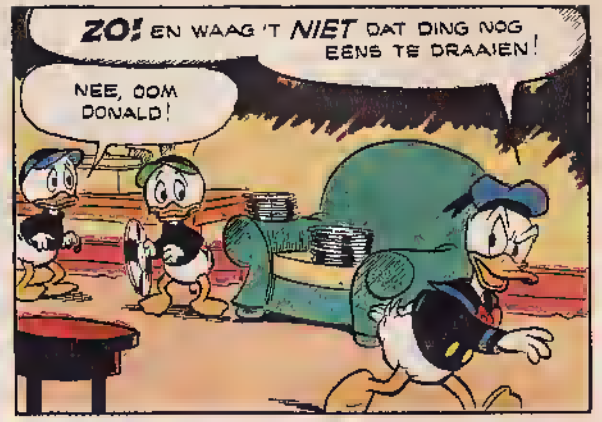
ZO! EN WAAG 'T NIET DAT DING NOG EENS TE DRAAIEN!
NEE, OOM DONALD!

ZIEZO! 'N KWESTIE VAN AANPAKKEN, NIETWAAR?

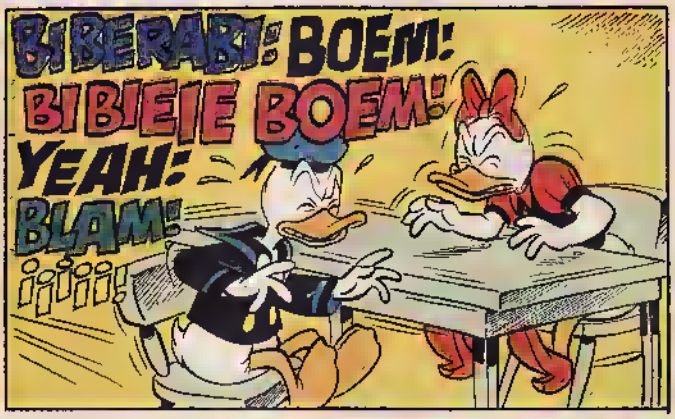
BIBERABI! BOEM! BIBIEIE BOEM! YEAH! BLAM!

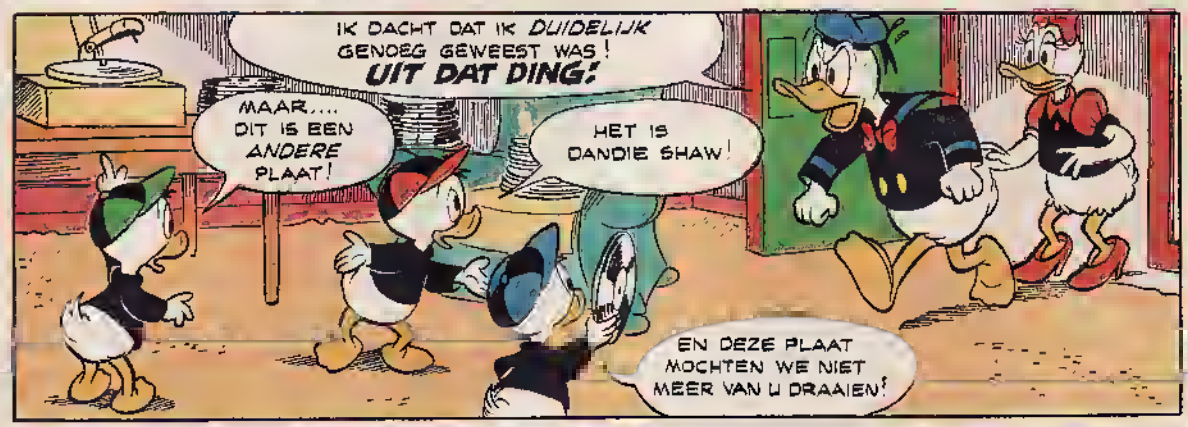
IK DACHT DAT IK DUIDELIJK GENOEG GEWEEST WAS! UIT DAT DING!
MAAR.... DIT IS EEN ANDERE PLAAT!
HET IS DANDIE SHAW!
EN DEZE PLAAT MOCHTEN WE NIET MEER VAN U DRAAIEN!

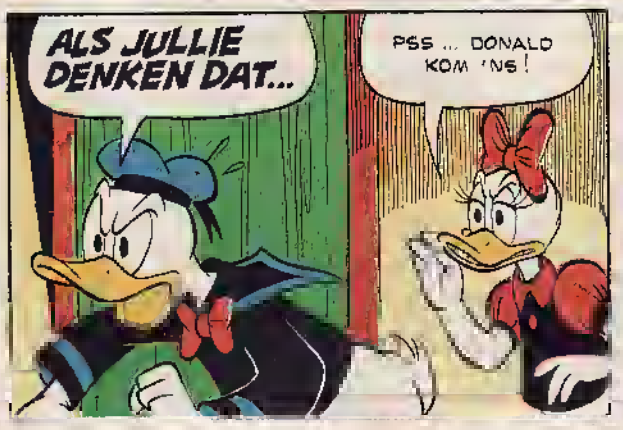
ALS JULLIE DENKEN DAT...
PSS ... DONALD KOM 'NS!

LATEN WE DIT EENS TACTISCH AANPAKKEN. WE DOEN NET OF WE HUN PLAATJES MOOI VINDEN!
MOOI VINDEN.... DIE HERRIE! DAT NOOIT!

LUISTER NOU.... KINDEREN VINDEN ALTIJD IETS ANDERS MOOI DAN VOLWASSENEN! ALS WIJ NOU HUN MUZIEK MOOI VINDEN, DENKEN ZE DAT ZIJ OUDERWETS ZIJN!
HÉ, DAAR ZIT IETS IN!
ZEG JONGENS.... SORRY HOOR, MAAR DEZE MUZIEK IS INDERDAAD HET.... EH.... HET EINDE, JA! MOGEN KATRIEN EN IK ER ÓÓK VAN MEEGENIETEN?!
JA, NATUURLIJK!
WIE WHA BABA WA
BLAM!
iiii
OOOOH! DIE ROLLING DUCKS ZIJN HET BITTERE EINDE!
WAT JE ZEGT.... MAAR DAN HET EINDE VAN MIJ! YEAH! YEAH!
UUUUREN LATER...
ZEG... JULLIE SCHEIEN ER TOCH NIET MEE UIT?
IK BEN BANG VAN WEL! HOE 'T ME OOK SPIJT.... HET IS TIJD VOOR MIJ OM OP TE STAPPEN!
MAAR U BLIJFT TOCH NOG, OOM DONALD? TOE NOU....
EH... JA, JA.... IK EH.... IK MOET EVEN TANTE KATRIEN UITLATEN!
GAAN JULLIE MAAR VAST NAAR BOVEN, NAAR BED.... IK KOM ZÓ!
GOED.... MAAR MORGEN GAAN WE VERDER! KOMT U OOK TANTE KATRIEN?
JA HOOR! IK POPEL AL!
GOÉD IDÉE DAT VAN JOU HOOR! GEFELICITEERD! WE ZIJN ER NIKS MEE OPGESCHOTEN! 'T ENIGE DAT WE ER AAN OVERHOUDEN, ZIJN BLAREN OP ONZE VOETEN!
'T SPIJT ME DONALD.... MISSCHIEN WEET JIJ IETS BETERS OM ZE DIE ROLLENDE EENDEN UIT HUN HOOFD TE PRATEN!

OF IK IETS WEET! EN REKEN MAAR DAT HET AFDOENDE IS!
IK STOP AL DIE PLATEN IN DE KIST MET OUWE KLEREN EN IK BEN EEN BOON ALS DE JONGENS ZE HIER VINDEN!
EN TEGEN DE TIJD DAT ZE DE ROLLING DUCKS VERGETEN ZIJN EN EEN ANDERE HOBBY HEBBEN.... KAAL IK DIE PLAATJES WEER TEVOORSCHIJN!
'S MORGENS....
DAG DOM DONALD!
WACHT EVEN.... DAN ZET IK GAUW EEN PLAATJE OP VAN DE ROLLING DUCKS.... GEZELLIG ONDER HET ONTBIJT!
JA, DOE DAT!
OOOH! ONZE PLATEN ZIJN WEG!?!
GESTOLEN!
WIE ZOU ZOIETS GEMEENS GEDAAN HEBBEN?!
GEEN IDEE! WAT EEN RAMP, JONGENS!
EN NET NU TANTE KATRIEN EN OOM DONALD HET LEUK BEGONNEN TE VINDEN!
NOU NIET HUILEN, JONGENS, WE MOETEN DIT VERLIES DAPPER DRAGEN!
DAAR GAAT DE BEL!
DOEN JULLIE EVEN OPEN, DAN MAAK IK 'T ONTBIJT KLAAR!
DING! DONG!

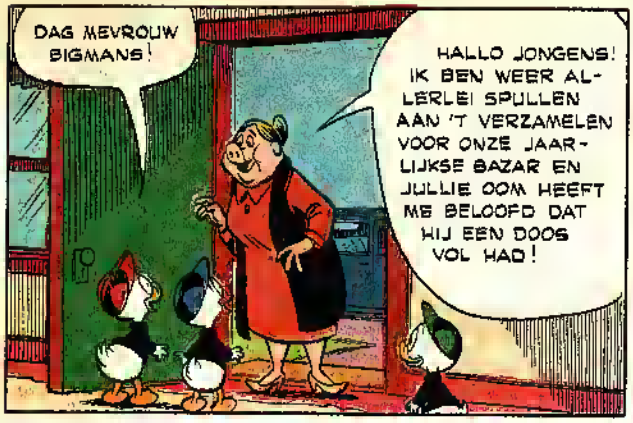
DAG MEVROUW BIGMANS!
HALLO JONGENS! IK BEN WEER ALLERLEI SPULLEN AAN 'T VERZAMELEN VOOR ONZE JAARLIJKSE BAZAR EN JULLIE OOM HEEFT ME BELOOFD DAT HIJ EEN DOOS VOL HAD!

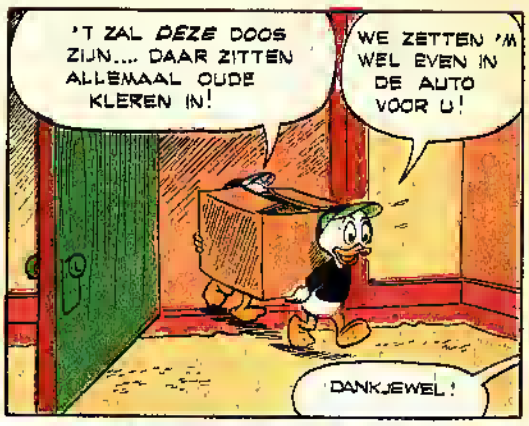
'T ZAL DEZE DOOS ZIJN.... DAAR ZITTEN ALLEMAAL OUDE KLEREN IN!
WE ZETTEN 'M WEL EVEN IN DE AUTO VOOR U!
DANKJEWEL!

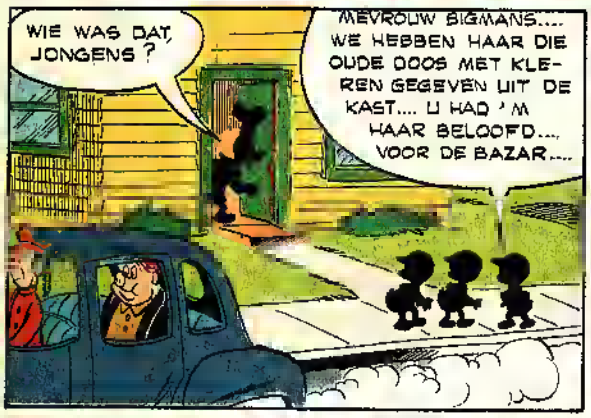
WIE WAS DAT, JONGENS?
MEVROUW BIGMANS.... WE HEBBEN HAAR DIE OUDE DOOS MET KLEREN GEGEVEN UIT DE KAST.... U HAD 'M HAAR BELOOFD.... VOOR DE BAZAR....

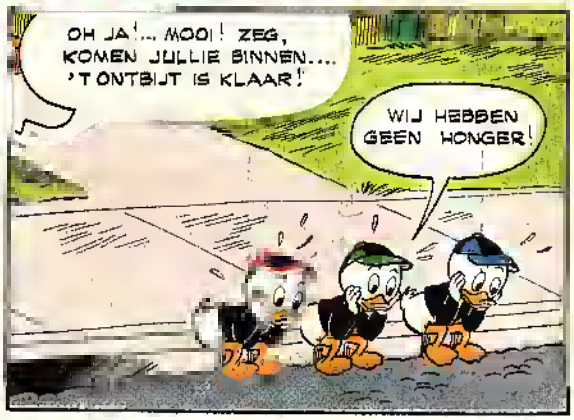
OH JA!... MOOI! ZEG, KOMEN JULLIE BINNEN.... 'T ONTBIJT IS KLAAR!
WIJ HEBBEN GEEN HONGER!

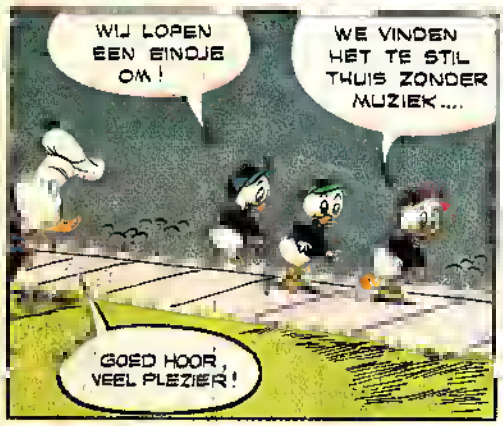
WIJ LOPEN EEN EINDJE OM!
WE VINDEN HET TE STIL THUIS ZONDER MUZIEK....
GOED HOOR, VEEL PLEZIER!

WE KRIJGEN VAN ONS LEVEN NIET MEER ZOVEEL GOEDE PLAATJES BIJ ELKAAR...
NEE... DAT DUURT JAREN.... ZEKER ALS JE BEDENKT DAT WE NOG MAAR EEN RIKS HEBBEN!

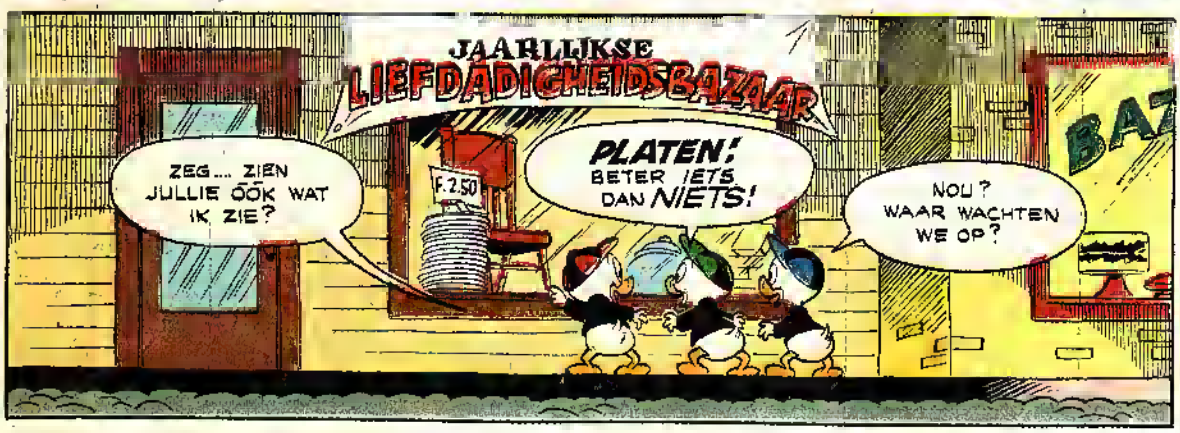
JAARLIJKSE LIEFDADIGHEIDSBAZAAR
ZEG... ZIEN JULLIE OOK WAT IK ZIE?
F. 2.50
PLATEN! BETER IETS DAN NIETS!
NOU? WAAR WACHTEN WE OP?

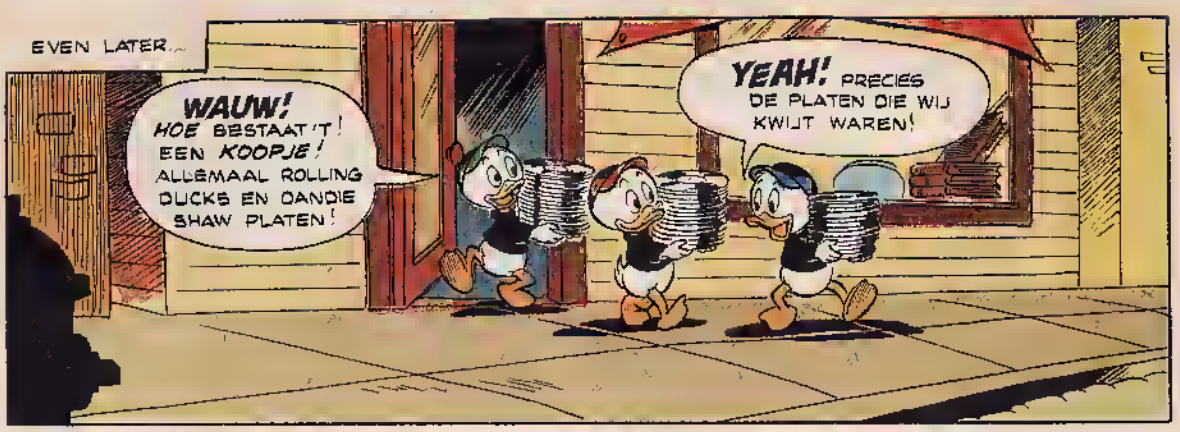
EVEN LATER...
WAUW! HOE BESTAAT 'T! EEN KOOPJE! ALLEMAAL ROLLING DUCKS EN DANDIE SHAW PLATEN!
YEAH! PRECIES DE PLATEN DIE WIJ KWIJT WAREN!

LATEN WE GAUW NAAR HUIS GAAN, DAN KUNNEN WE ZE DRAAIEN!
WACHT 'NS .... IK WEËT IETS!

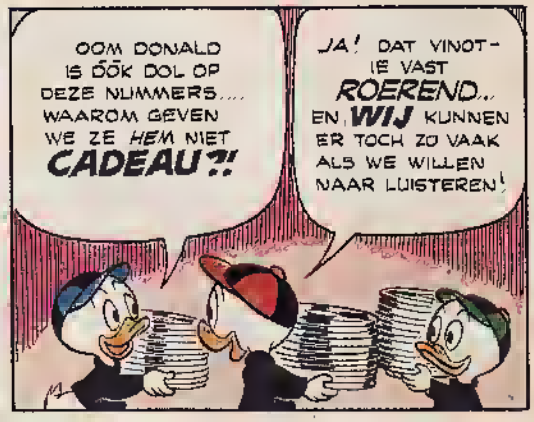
OOM DONALD IS ÖÖK DOL OP DEZE NUMMERS.... WAAROM GEVEN WE ZE HEM NIET CADEAU?!
JA! DAT VINOT-IE VAST ROEREND.. EN WIJ KUNNEN ER TOCH ZO VAAK ALS WE WILLEN NAAR LUISTEREN!

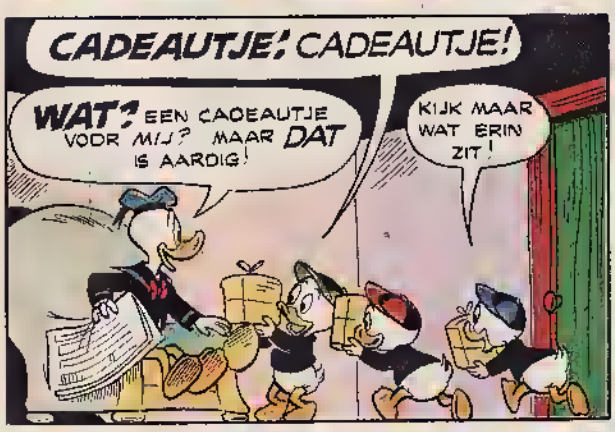
CADEAUTJE! CADEAUTJE!
WAT? EEN CADEAUTJE VOOR MIJ? MAAR DAT IS AARDIG!
KIJK MAAR WAT ERIN ZIT!

HET IS NET ZO'N PLATENVERZAMELING ALS WIJ HADDEN!
WIJ HEBBEN HEM OP DE LIEFDADIGHEIDSBAZAR GEKOCHT...
OEP?!

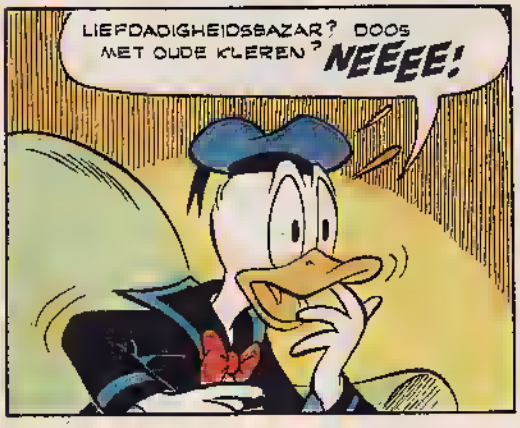
LIEFDADIGHEIDSBAZAR? DOOS MET OUDE KLEREN? NEEEE!

ZULLEN WE ER EENTJE VOOR U DRAAIEN, OOM DONALD?
NEE! EH, NEE, STEL JE VOOR DAT JULLIE ER EEN KRAS OP MAKEN? DAT ZOU JAMMER ZIJN! WAAROM GAAN JULLIE NIET NAAR EEN FILM VAN DE ROLLING DUCKS!

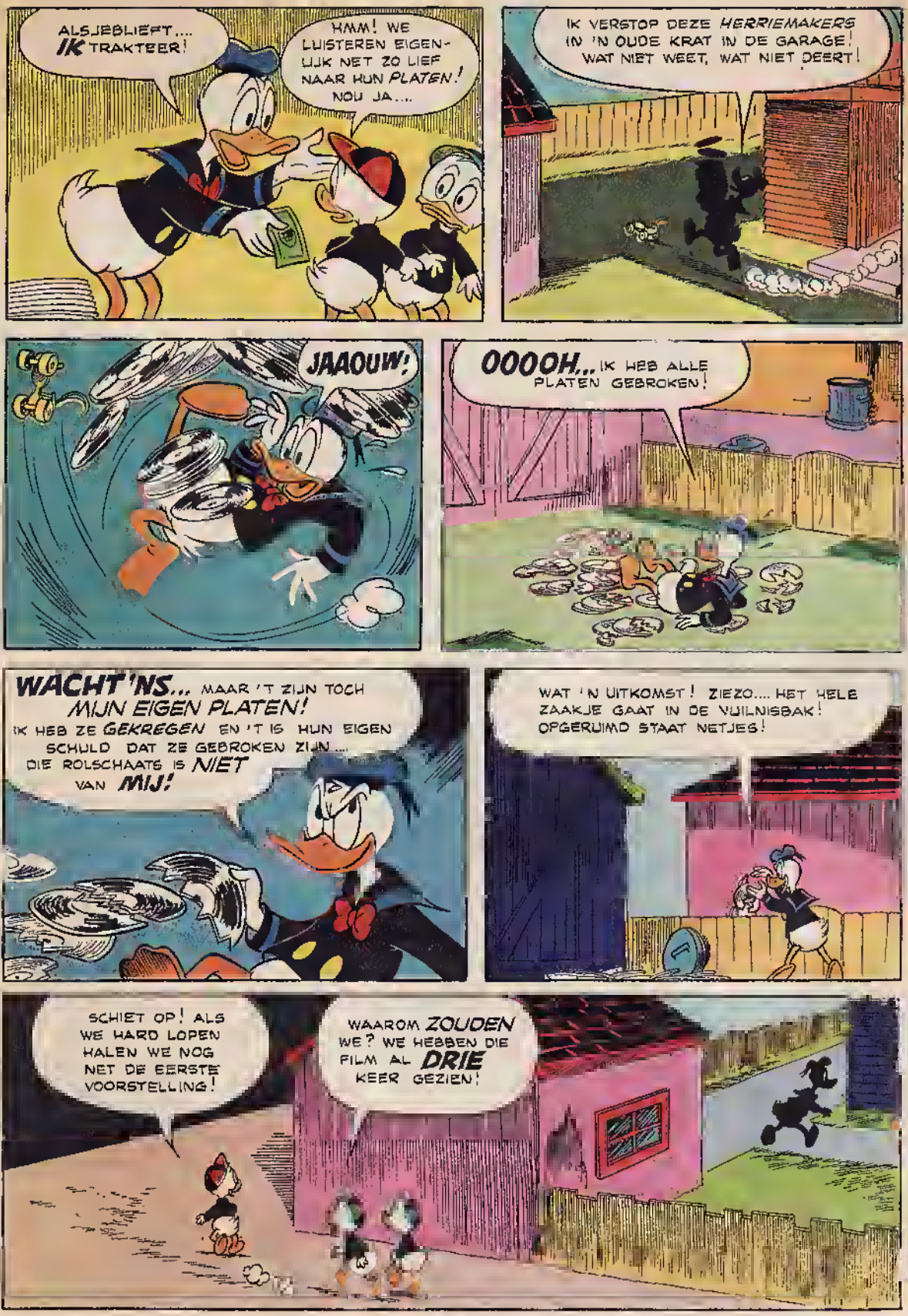
ALSJEBLIEFT.... IK TRAKTEER!
HMM! WE LUISTEREN EIGENLIJK NET ZO LIEF NAAR HUN PLATEN! NOU JA....
IK VERSTOP DEZE HERRIEMAKERS IN 'N OUDE KRAT IN DE GARAGE! WAT NIET WEET, WAT NIET DEERT!
JAAOUW!
OOOOH... IK HEB ALLE PLATEN GEBROKEN!
WACHT 'NS... MAAR 'T ZIJN TOCH MIJN EIGEN PLATEN! IK HEB ZE GEKREGEN EN 'T IS HUN EIGEN SCHULD DAT ZE GEBROKEN ZIJN.... DIE ROLSCHAATS IS NIET VAN MIJ!
WAT 'N UITKOMST! ZIEZO.... HET HELE ZAAKJE GAAT IN DE VUILNISBAK! OPGERUIMD STAAT NETJES!
SCHIET OP! ALS WE HARD LOPEN HALEN WE NOG NET DE EERSTE VOORSTELLING!
WAAROM ZOUDEN WE? WE HEBBEN DIE FILM AL DRIE KEER GEZIEN!

KIJK EENS! EEN STUK VAN EEN ROLLING DUCKS PLAAT!
HOI! IK ZIE ER NOG VÉÉL MEER!
VLUG!... HAAL JIJ 'NS IETS OP OM ZE IN TE DOEN!
IK BEN ZÓ TERUG!
HALLO ... IK DACHT DAT JULLIE NAAR DE BIOSCOOP ZOUDEN GAAN!
GEEN TIJD VOOR!
WE HEBBEN WEL IETS ANDERS AAN ONS HOOFD!
WAT IS HET HIER LEKKER RUSTIG!... IS HET ROLLING DUCKS PROBLEEM VAN DE BAAN?
DE KINDEREN WETEN NIET EENS MEER DAT DIE SCHREEUWLELIJKERDS BESTAAN!
OP 'T OGENBLIK ZITTEN ZE HIERNAAST. ZE ZIJN ZO ZOET MET HUN NIEUWE HOBBY!
JINK! JANK! BLIEIE! BANG! BENG! YEAH! YEAH!
WAT?!
HALLO! KOMEN JULLIE OOK ...?
WE HEBBEN DE STUKJES AAN ELKAAR GELIJMD! EN DEZE PLATEN ZIJN WEER ALS NIEUW! BETER NOG! ZE HEBBEN EEN HEEL SPECIAAL RITME!
IK DACHT DAT HET AFGELOPEN WAS MET DIE ROLLING DUCKS!
YEAH, YEAH, YEAH! IK OOK! MAAR IK GA NU ONMIDDELLIJK OORDOPPEN KOPEN!
KLINK! KINK! YEAH! JINK! JANK! JIEIE HOOI! YEAH!

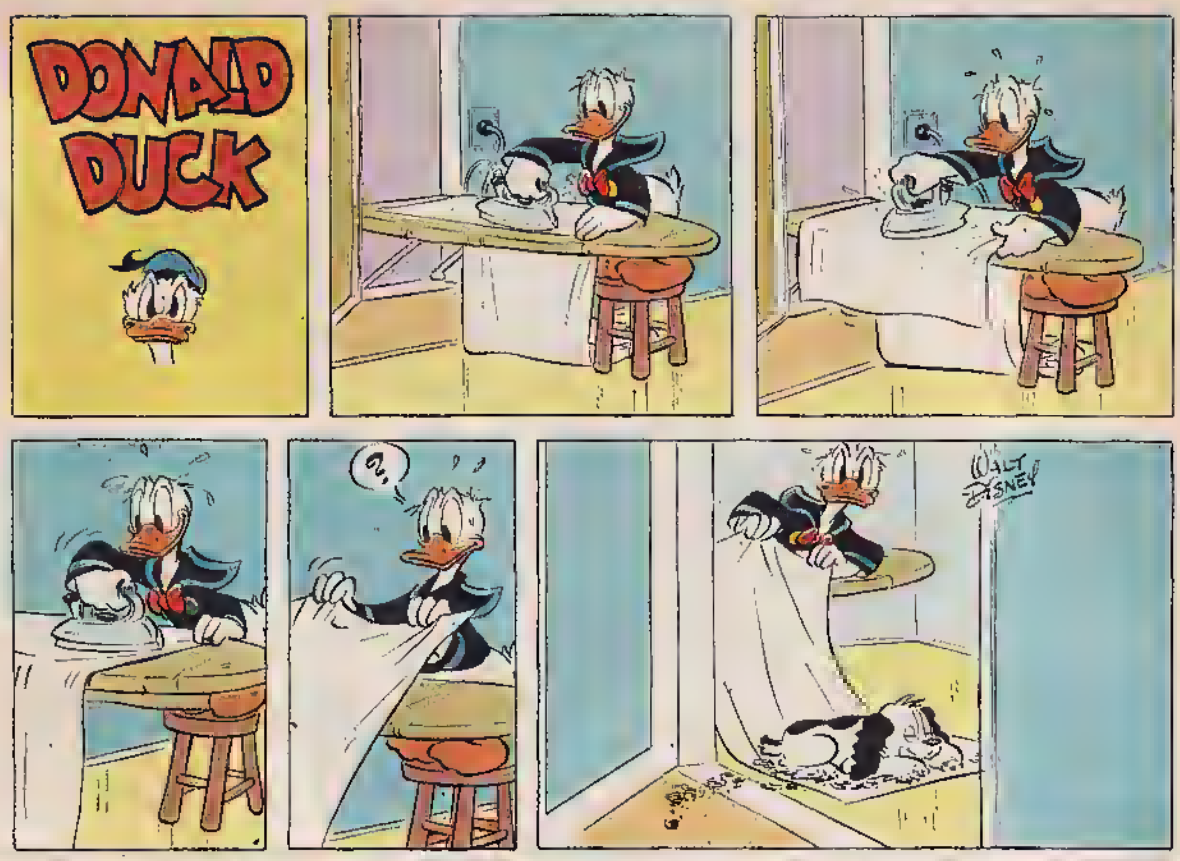

spaarkaart vol?

GP Boekenclub

Vraag aan je moeder (vader mag ook!) of die spaarkaart al volgeplakt is met boekencoupons. Als dat zo is, kan zij die kaart NU inleveren en boeken bestellen voor de h e l f t van de prijs.
Er zijn ook voor jou fantastische boeken bij! De titels van de boeken waaruit zij (of misschien jij) een keuze mag maken, staan vermeld in Margriet en Revu van deze week.
Achter op de spaarkaart staat precies wat er allemaal moet gebeuren en natuurlijk kan de bezorger van Donald Duck ook alle inlichtingen geven, want die weet er vanzelfsprekend alles van!

BOEKEN CLUB

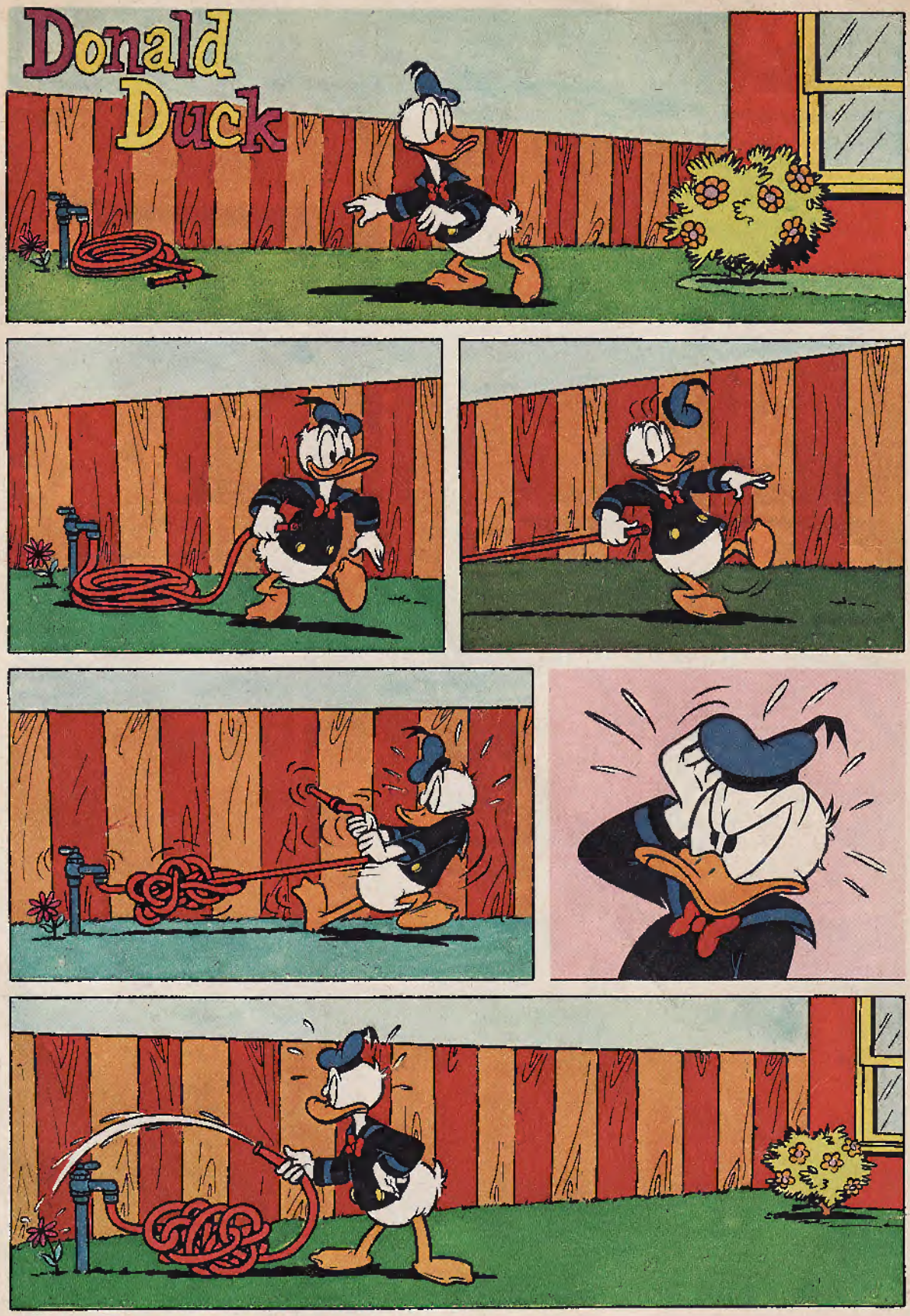
Donald
Duck

TOM POES EN DE TEGENDELER

HUH? ÉÉN DIEF! IN TWÉÉ GEDAANTES?! IK WAARSCHUW JE, TOM POES, HOU MIJ NIET VOOR DE GEK! JE VRIEND BOMMEL ZIT AL ACHTER DE TRALIES!!
DAT HEB IK AL VAN JOOST GEHOORD LUISTER, COMMISSARIS, DE ECHTE DIEF IS NU IN DE STAD....!
SMOESJES! DE ECHTE DIEF IS BOMMEL EN DIE ZIT...
... IN DE CEL! BASTA! PUNT! UIT! STUK EIGENWIJS!
HM, IK ZAL EEN LIST MOETEN VERZINNEN...
LATER OP DE DAG.....
DRIE PAAR LAKSCHOENEN BRIGADIER!
SNUF! HET REGENT WEER AANGIFTEN... DAN MOET ER TOCH 'N BENDE ZIJN....!
COMMISSARIS, MIJN HANGKLOK IS GESTOLEN!
MIJN ANTIEKE VAAS!
WE ZULLEN DE HELE STAD DOORZOEKEN, COMMISSARIS.
POLITIEBUREAU INGANG OM DE HOEK
VERBODEN HIER BROMMERS
MAAR HEER TINUS, BEVRIJD MIJ TOCH UIT DIT VRESELIJK OORD!
NEEN, HEER BOMMEL, IK EERBIEDIG DE WET! JUIST DÁÁROM BRENG IK U WAT MIJN SLECHTE BROER VANDAAG HEEFT GESTOLEN. KIJK MAAR.....!

DONALD DUCK. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. *Abonnementsprijs* voor Nederland 25 cent per week of f 3,25 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag spoedig verstrekt. *Losse nummers* 35 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. *Girobetaling*: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 119131 van DONALD DUCK Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskoort die u wordt toegezonden. *Adresverandering* drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan DONALD DUCK, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. *Verdeler voor België*: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 83405. *Prijs* per nummer 5 Fr.

Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

© 1967 Walt Disney Productions